

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing*

- * Verordening (EG) nr. 1554/97 van de Raad van 22 juli 1997 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1696/71 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector hop 1
- * Verordening (EG) nr. 1555/97 van de Raad van 24 juli 1997 houdende vaststelling van bepaalde concessies in de vorm van een communautair tariefcontingent voor hazelnoten, ten gunste van Turkije (1997)..... 6
- Verordening (EG) nr. 1556/97 van de Commissie van 1 augustus 1997 inzake de levering van witte suiker als voedselhulp 8
- Verordening (EG) nr. 1557/97 van de Commissie van 1 augustus 1997 inzake de levering van zuivelproducten als voedselhulp..... 11
- Verordening (EG) nr. 1558/97 van de Commissie van 1 augustus 1997 tot vaststelling van de maximaankoopprijs en de hoeveelheden rundvlees die door de interventiebureaus worden aangekocht in het kader van de 186e deelinschrijving die overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 1627/89 in het kader van de algemene interventie maatregelen is gehouden..... 14
- Verordening (EG) nr. 1559/97 van de Commissie van 1 augustus 1997 houdende wijziging van de restituties welke van toepassing zijn op bepaalde zuivelproducten die worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage II van het Verdrag vermelde goederen 16
- Verordening (EG) nr. 1560/97 van de Commissie van 1 augustus 1997 betreffende de afgifte van invoercertificaten voor bevroren omlopen van runderen 18
- Verordening (EG) nr. 1561/97 van de Commissie van 1 augustus 1997 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 19
- Verordening (EG) nr. 1562/97 van de Commissie van 1 augustus 1997 betreffende de afgifte van uitvoercertificaten van het B-stelsel in de sector groenten en fruit 21

Verordening (EG) nr. 1563/97 van de Commissie van 1 augustus 1997 tot wijziging van de invoerrechten in de sector granen	22
* Verordening (EG) nr. 1564/97 van de Commissie van 1 augustus 1997 houdende negende wijziging van Verordening (EG) nr. 413/97 tot vaststelling van buitengewone maatregelen ter ondersteuning van de markt in de sector varkensvlees in Nederland	25
* Verordening (EG) nr. 1565/97 van de Commissie van 1 augustus 1997 houdende machtiging om tafeldruiven die in het verkoopseizoen 1997/1998 uit de markt zijn genomen tot alcohol te verwerken	27
* Verordening (EG) nr. 1566/97 van de Commissie van 1 augustus 1997 houdende afwijking van Verordening (EG) nr. 762/94 houdende toepassingsbepalingen inzake het uit productie nemen van grond als bedoeld in Verordening (EEG) nr. 1765/92 van de Raad.....	29
* Verordening (EG) nr. 1567/97 van de Raad van 1 augustus 1997 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op de invoer van handtassen van leder van oorsprong uit de Volksrepubliek China en tot beëindiging van de procedure betreffende de invoer van handtassen van kunststof en van textiel van oorsprong uit de Volksrepubliek China.....	31

II *Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Commissie

97/486/EG:

- * Beschikking van de Commissie van 9 juli 1997 inzake gemeenschappelijke technische voorschriften voor de algemene koppelingseisen van de eindapparatuurinterface voor aansluiting op tweedraads analoge ONP-huurlijnen ⁽¹⁾

44

97/487/EG:

- * Beschikking van de Commissie van 9 juli 1997 inzake gemeenschappelijke technische voorschriften voor de algemene koppelingseisen van de eindapparatuurinterface voor aansluiting op vierdraads analoge ONP-huurlijnen ⁽¹⁾

47

97/488/EG:

- * Beschikking van de Commissie van 28 juli 1997 tot machtiging van de lidstaten om voor aardbeiplanten (*Fragaria L.*), bestemd voor opplant, met uitzondering van zaden, van oorsprong uit de Republiek Zuid-Afrika, afwijking van sommige bepalingen van Richtlijn 77/93/EEG van de Raad toe te staan

49

97/489/EG:

- * Aanbeveling van de Commissie van 30 juli 1997 betreffende transacties die met een elektronisch betaalinstrument worden verricht, in het bijzonder inzake de betrekking tussen uitgever en houder ⁽¹⁾

52

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 1554/97 VAN DE RAAD

van 22 juli 1997

tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1696/71 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector hop

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 42 en 43,

Gezien het voorstel van de Commissie⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité⁽³⁾,

(1) Overwegende dat het belangrijk is dat de steun aan de producenten in hoofdzaak bijdraagt tot een beter en stabiel inkomen; dat elke inhouding voor het bereiken van de door de producentengroeperingen nagestreefde doeleinden, als omschreven in artikel 7, lid 1, onder a) tot en met d), van Verordening (EEG) nr. 1696/71⁽⁴⁾, derhalve tot een redelijk maximum beperkt dient te blijven; dat hiertoe het bepaalde in artikel 7, lid 1 bis, moet worden gewijzigd;

(2) Overwegende dat een verhoging van de steun voor „andere” hop dreigt te leiden tot een aanzienlijke uitbreiding van het areaal van de betrokken hoprassen ten koste van de geproduceerde kwaliteit; dat de prijzen voor die andere hoprassen als gevolg van een extreem overvloedig aanbod en een geringe vraag kunnen dalen tot een dusdanig laag peil dat de producentengroeperingen zich genoopt zien hun vetorecht uit te oefenen en de betrokken hop op te kopen; dat dergelijke hop geen afzet zou kunnen vinden op de markt, zodat bij de producentengroeperingen aanzienlijke voorraden hop van rassen van mindere kwaliteit dreigen te ontstaan; dat zulks een destabiliserend effect op de markt kan hebben; dat het ter voorkoming van een dergelijke situatie wenselijk is dat de producentengroeperingen beslissen welke rassen hun leden mogen telen; dat daartoe het bepaalde in artikel 7, lid 1, onder d), en

artikel 7, lid 3, onder b), eerste alinea, moet worden gewijzigd;

(3) Overwegende dat in artikel 7, lid 3, onder b), van Verordening (EEG) nr. 1696/71 is bepaald dat de producenten die lid zijn van een groepering en de erkende producentengroeperingen die lid zijn van de federatie, in beginsel verplicht zijn hun gehele productie via de groepering of de federatie af te zetten; dat voor het merendeel van de in één enkele groepering verenigde communautaire producenten de toepassing van dit beginsel zeer moeilijk is gebleken; dat de bij de laatste alinea van de bovengenoemde bepaling ingestelde overgangperiode — gedurende welke de leden van een erkende groepering, indien hun groepering daarvoor toestemming verleent, hun productie geheel of gedeeltelijk zelf op de markt mogen brengen volgens de door deze groepering vastgestelde en gecontroleerde voorschriften — op 31 december 1996 verstrijkt; dat het derhalve noodzakelijk is te beslissen welke regeling vanaf 1 januari 1997 zal gelden, en artikel 7, lid 3, onder b), dienovereenkomstig te wijzigen;

(4) Overwegende dat het nadelig zou zijn de erkenning in te trekken van producentengroeperingen die ten aanzien van al hun overige taken, zoals het beheer van de steun aan de producenten en de verwezenlijking van de bovenbedoelde doeleinden, zeer actief zijn; dat het daarom zaak is dat de leden van een erkende producentengroepering de mogelijkheid krijgen om — zonder met een korting van de steun te worden bestraft — hun productie met toestemming van hun groepering geheel of gedeeltelijk zelf af te zetten mits hun groepering een recht van controle op de tussen producenten en handelaren overeengekomen prijzen uitoefent en over een veto-recht beschikt; dat in dezelfde context de producenten de mogelijkheid moeten krijgen om desgewenst een deel van hun productie te verkopen via een andere producentenorganisatie die door hun eigen organisatie wordt aangewezen, mits het daarbij gaat om producenten met bijzondere kenmerken die niet a priori onder de commerciële activiteiten van laatstgenoemde organisatie vallen;

⁽¹⁾ PB nr. C 127 van 24. 4. 1997, blz. 11.

⁽²⁾ Advies uitgebracht op 18 juli 1997 (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

⁽³⁾ Advies uitgebracht op 29 mei 1997 (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

⁽⁴⁾ PB nr. L 175 van 4. 8. 1971, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3290/94 (PB nr. L 349 van 31. 12. 1994, blz. 105).

- (5) Overwegende dat elke producentengroepering haar specifieke productie- en afzetomstandigheden kent; dat de producentengroepering derhalve het best in staat is om op ieder moment voor haar leden te beslissen welke maatregelen snel moeten worden genomen om de productie aan de marktbehoeften aan te passen; dat deze flexibiliteit alleen bereikt kan worden door de invoering van een soepele regeling voor de beschikbaarstelling en het beheer van de financiële middelen;
- (6) Overwegende dat het daartoe van belang is dat het steunbedrag wordt uitgekeerd op het tijdstip van de betrokken oogst en dat niet naar rassengroep worden gedifferentieerd; dat dit betekent dat wordt afgestapt van de in artikel 12, lid 5, onder a) en b), bepaalde berekeningsmethode, die gebaseerd is op de door de lidstaten medegedeelde gegevens; dat in plaats daarvan een forfaitair steunbedrag per hectare op basis van historische gemiddelden moet worden berekend; dat in geval van verstoring van de markt de steunverlening tot een gedeelte van het areaal kan worden beperkt; dat het wenselijk is om in een dergelijk geval ook het steunniveau te kunnen differentiëren; dat het bijgevolg nodig is artikel 12, lid 6, te wijzigen en lid 7 van dat artikel te schrappen;
- (7) Overwegende dat de producentengroepering moet kunnen beslissen of zij dit uniforme steunbedrag volledig dan wel slechts voor een deel ervan dat tussen 80 en 100 % ligt, aan haar leden uitbetaalt naar verhouding van de door hen bebouwde arealen; dat bijgevolg de in artikel 7, lid 1, onder e), opgenomen bepalingen betreffende het beheer van de steunregeling moeten worden aangepast;
- (8) Overwegende dat de producentengroepering tot 20 % van de steun moet kunnen inhouden voor de verwezenlijking van de in artikel 7, lid 1, onder d), omschreven doeleinden, en dat zij dit hoofdzakelijk of zelfs uitsluitend ten behoeve van de overschakeling op andere rassen moet kunnen doen indien er op dit gebied nog behoeften bestaan; dat andere bijzondere maatregelen onder meer de ontwikkeling van onderzoeksinitiatieven op fytosanitair gebied kunnen omvatten; dat bij dergelijk onderzoek het gebruik van milieuvriendelijke technieken en middelen centraal moet staan; dat het in dit verband nuttig is de uitdrukking „geïntegreerde gewasbescherming” te gebruiken;
- (9) Overwegende dat bovengenoemde mogelijkheid voor producentengroeperingen die niet de gehele productie van hun leden afzetten, een verplichting moet zijn; dat deze verplichting moet worden opgenomen in artikel 12, lid 5;
- (10) Overwegende dat het op de steun ingehouden bedrag gedurende maximaal vijf jaar cumuleerbaar is; dat aan het einde van deze periode alle ingehouden steun uitgegeven moet zijn; dat dit punt aan artikel 12, lid 5, moet worden toegevoegd;
- (11) Overwegende dat het met het oog op rationalisatie en vereenvoudiging van de betalingen wenselijk is nog slechts één betaling per jaar te verrichten, die de steun aan de producenten en die voor de overschakeling op andere rassen omvat; dat deze betalingen omstreeks het tijdstip van de oogst en in ieder geval vóór 31 december van het betrokken jaar moeten plaatsvinden; dat deze datum voor de oogst 1996 echter reeds voorbij is, zodat een passende oplossing moet worden gevonden; dat artikel 17 hiertoe moet worden gewijzigd;
- (12) Overwegende dat moet worden voorzien in de evaluatie van de genomen maatregelen en van het effect ervan op de economische situatie in de sector en dat er in voorkomend geval voorstellen moeten worden uitgewerkt; dat deze verplichting aan artikel 18 moet worden toegevoegd,
- HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:
- Artikel 1*
- Verordening (EEG) nr. 1696/71 wordt als volgt gewijzigd:
1. in artikel 7
- a) wordt lid 1, onder a), vervangen door:
- „a) het aanbod te concentreren en de stabilisatie van de markt te bevorderen door de gehele productie van haar leden af te zetten of, in voorkomend geval, door de hop tegen een hogere prijs op te kopen, zoals bepaald in artikel 7, lid 3, onder b);”;
- b) wordt lid 1, onder b), vervangen door:
- „b) deze productie gemeenschappelijk aan de eisen van de markt aan te passen en te verbeteren, met name door overschakeling op andere rassen, herstructurering van de hopvelden, promotie, onderzoek, op het gebied van de productie en de afzet, alsmede op het gebied van de geïntegreerde gewasbescherming;”;
- c) wordt lid 1, onder c), vervangen door:
- „c) de rationalisatie en de mechanisatie van de teelt en van het oogsten te bevorderen teneinde de rentabiliteit van de productie te vergroten, en de milieubescherming te bevorderen;”;
- d) wordt lid 1, onder d), vervangen door:
- „d) te beslissen welke hoprassen door haar leden mogen worden geproduceerd, en gemeenschappelijke regels voor de productie vast te stellen;”;

e) wordt lid 1, onder e), vervangen door:

„e) de in artikel 12 bedoelde steunregeling te beheren en daarbij aan elk van haar leden zijn aandeel in de steun toe te kennen naar verhouding van het door hem bebouwde areaal, behoudens toepassing van het bepaalde in lid 5 van genoemd artikel.”;

f) wordt lid 1 bis vervangen door:

„De producentengroeperingen mogen tot 20 % van de steun gebruiken om maatregelen te nemen waardoor de in lid 1, onder a) tot en met d), omschreven doeleinden kunnen worden bereikt.”;

g) wordt lid 3, onder b), vervangen door:

„b) in de statuten moet zijn bepaald dat de producenten die lid zijn van de groepering en de erkende producentengroeperingen die lid zijn van de federatie verplicht zijn;

— de gemeenschappelijke regels voor de productie en de beslissingen over de te produceren rassen na te leven,

— hun gehele productie via de groepering of de federatie af te zetten.

Deze verplichting geldt niet voor producten waarvoor de producenten vóór hun toetreding verkoopcontracten hebben gesloten, voorzover de groeperingen van deze contracten in kennis zijn gesteld en er hun instemming mee hebben betuigd.

Met toestemming van de producentenorganisatie kunnen de producenten op de door de producentenorganisatie bepaalde voorwaarden:

— de verplichting om de gehele productie via de producentengroepering af te zetten vervangen door een formule waarbij de afzet geschiedt op basis van in de statuten opgenomen gemeenschappelijke regels die garanderen dat de producentengroepering een recht van controle heeft op het peil van de verkoopprijzen, met dien verstande dat deze prijzen de goedkeuring van de groepering behoeven en dat afwijzing de groepering ertoe verplicht de betrokken hop over te nemen tegen een hogere prijs,

— de producten die gezien hun kenmerken niet a priori onder de commerciële activiteiten van hun eigen producentenorganisatie vallen, afzetten via een andere producentenorganisatie door hun eigen organisatie wordt aangewezen.”;

2. artikel 9 wordt geschrapt;

3. artikel 10 wordt vervangen door:

„Artikel 10

1. De Raad stelt op voorstel van de Commissie volgens de procedure van artikel 43, lid 2, van het

Verdrag de algemene voorschriften voor de toepassing van artikel 8 vast.

2. De uitvoeringsbepalingen van artikel 8 worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 20.”;

4. in artikel 12

a) wordt lid 3 vervangen door:

„3. a) In streken van de Gemeenschap waar de erkende producentengroeperingen in staat zijn hun leden een redelijk inkomen te verzekeren en het aanbod rationeel te beheren, wordt de steun alleen aan deze producentengroeperingen toegekend.

b) In het bijzondere geval dat de producent gevestigd is in een andere lidstaat dan de lidstaat van de groepering waarvan hij lid is, wordt de steun rechtstreeks en volledig aan deze producent uitbetaald door de bevoegde autoriteiten van de lidstaat waarin hij is gevestigd.

c) In de andere streken wordt de steun ook aan de individuele producenten toegekend.”;

b) wordt lid 5 vervangen door:

„5. a) Het steunbedrag per hectare is gelijk voor alle rassengroepen. Met ingang van de oogst 1996 bedraagt het gedurende een periode van vijf jaar 480 ecu/ha.

b) Ingeval de steun overeenkomstig lid 3, eerste alinea, aan een erkende producentengroepering wordt toegekend, kan deze groepering beslissen of zij deze steun ieder jaar volledig dan wel slechts voor een deel ervan dat ten minste 80 % bedraagt, aan haar leden uitbetaalt naar verhouding van de door hen bebouwde arealen; deze beslissing hangt af van de vraag of er overeenkomstig artikel 7, lid 1, onder d), nog aanvragen op het gebied van de overschakeling op andere rassen gehonoreerd moeten worden of eventueel andere doeleinden moeten worden verwezenlijkt.

c) Ingeval de steun wordt toegekend aan een erkende producentengroepering die niet de gehele productie van haar leden afzet, is deze groepering verplicht ieder jaar 20 % van de steun aan de producenten in te houden voor de verwezenlijking van doeleinden als bedoeld onder b).

d) Het op de steun ingehouden bedrag is gedurende maximaal vijf jaar cumuleerbaar; aan het einde van deze periode moet alle ingehouden steun uitgegeven zijn.

- e) In het lid 3, onder b), bedoelde geval moet de betrokken producent aan de producentenvereniging waarbij hij is aangesloten, een bedrag betalen dat gelijk is aan de overeenkomstig punt b) of c) verrichte inhouding.”;

c) wordt lid 6 vervangen door:

„6. Indien uit het in artikel 11 bedoelde verslag blijkt dat gevaar bestaat voor het ontstaan van structurele overschotten of voor een verstoring in de voorzieningsstructuur van de communautaire hopmarkt, kan de Raad het in het voorgaande lid vastgestelde steunbedrag, op voorstel van de Commissie, volgens de in artikel 43, lid 2, van het Verdrag vastgestelde procedure aanpassen:

a) hetzij door de steunverlening te beperken tot een gedeelte van het voor het betrokken jaar geregistreerde areaal en zo nodig door het steunniveau te differentiëren;

b) hetzij door areaal in het eerste en/of tweede productiejaar van de steun uit te sluiten.”;

d) wordt lid 7 geschrapt;

5. artikel 12 bis wordt geschrapt;

6. artikel 16 wordt vervangen door:

„Artikel 16

Behoudens andersluidende bepalingen in deze verordening, zijn de artikelen 92 tot en met 94 van het Verdrag van toepassing op de productie van en de handel in de in artikel 1, lid 1, bedoelde producten.”;

7. artikel 17 wordt vervangen door:

„Artikel 17

1. De bepalingen betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid zijn met ingang van de datum van inwerkingtreding van de in deze verordening bedoelde regeling van toepassing op de markt van de in artikel 1, lid 1, bedoelde producten.

2. De steunverlening door de lidstaten overeenkomstig artikel 8 vormt een gemeenschappelijke actie in de zin van artikel 2, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 4256/88⁽¹⁾. Deze steunverlening valt onder de ramingen van de jaarlijkse uitgaven als bedoeld in artikel 31, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2328/91⁽²⁾.

Het bepaalde in artikel 1, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 2328/91 geldt voor de in dit lid bedoelde steunverlening.

De bijstand wordt betaald overeenkomstig artikel 21 van Verordening (EEG) nr. 4253/88⁽³⁾.

3. De lidstaten keren te steun aan de producenten uit op een datum die zo dicht mogelijk bij de oogst ligt, en uiterlijk op 15 oktober 1997 voor de oogst

1996 en — vanaf de oogst 1997 — tussen 16 oktober en 31 december van het verkoopseizoen waarvoor de steunaanvraag is ingediend.

4. De Commissie stelt de bepalingen ter uitvoering van dit artikel vast.

(¹) Verordening (EEG) nr. 4256/88 van de Raad van 19 december 1988 tot vaststelling van bepalingen voor de uitvoering van Verordening (EEG) nr. 2052/88 met betrekking tot het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de landbouw (EOGFL), afdeling Oriëntatie (PB nr. L 374 van 31. 12. 1988, blz. 25). Verordening gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2085/93 (PB nr. L 193 van 31. 7. 1993, blz. 44).

(²) Verordening (EEG) nr. 2328/91 van de Raad van 15 juli 1991 betreffende de verbetering van de doeltreffendheid van de landbouwstructuur (PB nr. L 218 van 6. 8. 1991, blz. 1). Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2387/95 van de Commissie (PB nr. L 244 van 12. 10. 1995, blz. 50).

(³) Verordening (EEG) nr. 4253/88 van de Raad van 19 december 1988 tot vaststelling van toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 2052/88 met betrekking tot de coördinatie van de bijstandsverlening uit de onderscheiden structuurfondsen enerzijds en van die bijstandsverlening met die van de Europese Investeringsbank en de andere bestaande financieringsinstrumenten anderzijds (PB nr. L 374 van 31. 12. 1988, blz. 1). Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3193/94 (PB nr. L 337 van 24. 12. 1994, blz. 11).”;

8. artikel 18 wordt vervangen door:

„Artikel 18

De lidstaten en de Commissie verstrekken elkaar de voor de toepassing van deze verordening benodigde gegevens. De wijze waarop deze gegevens worden medegedeeld, geëvalueerd en verspreid, wordt vastgesteld volgens de procedure van artikel 20.

De Commissie verbindt zich ertoe om vóór 1 september 2000 aan de hand van deze gegevens een evaluatie van de sector op te stellen ten behoeve van de Raad. Deze evaluatie kan, indien nodig, vergezeld gaan van voorstellen.”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 22 juli 1997.

Voor de Raad

De Voorzitter

F. BODEN

VERORDENING (EG) Nr. 1555/97 VAN DE RAAD

van 24 juli 1997

houdende vaststelling van bepaalde concessies in de vorm van een
communautair tariefcontingent voor hazelnoten, ten gunste van Turkije (1997)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap, inzonderheid op artikel 113,Gelet op de Akte van Toetreding van Oostenrijk, Finland
en Zweden,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat in het kader van de overeenkomst
waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de
Gemeenschap en Turkije (1) concessies voor bepaalde
landbouwproducten zijn verleend aan Turkije;Overwegende dat de concessie voor hazelnoten wegens de
toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden moet
worden aangepast met inachtneming van met name de
handelsregelingen die voor dit product bestonden tussen
enerzijds, Oostenrijk, Finland en Zweden en, anderzijds,
Turkije;Overwegende dat de Gemeenschap, overeenkomstig de
artikelen 76, 102 en 128 van de Toetredingsakte van 1994,
de noodzakelijke maatregelen moet nemen om aan deze
situatie het hoofd te bieden; dat deze maatregelen de
vorm moeten krijgen van autonome communautaire
tariefcontingenten waarin de door Oostenrijk, Finland en
Zweden toegepaste conventionele preferentiële tariefcon-
cessies zijn opgenomen;Overwegende dat de bij deze verordening voor 1997 vast-
gestelde tariefcontingenten in de plaats komen van de bij
Verordening (EG) nr. 819/96 (2) voor 1996 vastgestelde
contingenten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

*Artikel 1*Onverminderd de regelingen voor de invoer van hazel-
noten in de Gemeenschap die van toepassing zijn op
grond van de overeenkomst tussen de Gemeenschap en
Turkije, wordt aan het bestaande communautaire tarief-
contingent een autonoom tariefcontingent toegevoegd
overeenkomstig de bijlage bij deze verordening.*Artikel 2*Op de in de bijlage bedoelde tariefconcessies zijn de arti-
kelen 4 tot en met 8 van Verordening (EG) nr. 1981/94 (3)
van toepassing.*Artikel 3*Deze verordening treedt in werking op de dag van haar
bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese
Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 24 juli 1997.

*Voor de Raad**De Voorzitter*

M. FISCHBACH

(1) PB nr. 217 van 29. 12. 1964, blz. 3687/64.

(2) PB nr. L 111 van 4. 5. 1996, blz. 3.

(3) PB nr. L 199 van 2. 8. 1994, blz. 1. Verordening laatstelijk ge-
wijzigd bij Verordening (EG) nr. 592/97 (PB nr. L 89 van 4. 4.
1997, blz. 1).

*BIJLAGE***Voor 1997 geopend preferentieel tariefcontingent**

Volg-nummer	GN-code	Omschrijving	Conventioneel contingent (in ton) ⁽¹⁾	Autonoom contingent (in ton)	Recht
09.0201	0802 21 00 0802 22 00	Hazelnoten in de dop of zonder dop	25 000	9 060	Vrij

⁽¹⁾ Bestaand contingent in het kader van de preferentiële overeenkomsten van de Gemeenschap.

VERORDENING (EG) Nr. 1556/97 VAN DE COMMISSIE

van 1 augustus 1997

inzake de levering van witte suiker als voedselhulp

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1292/96 van de Raad van
27 juni 1996 betreffende het voedselhulpbeleid en het
beheer van de voedselhulp en van de specifieke acties ter
ondersteuning van de voedselzekerheid⁽¹⁾, en met name
op artikel 24, lid 1, onder b),

Overwegende dat bij deze verordening de lijst van de voor
voedselhulp in aanmerking komende landen en organisa-
ties en de algemene criteria voor het vervoer van de voedsel-
hulp na het fob-stadium zijn vastgesteld;

Overwegende dat de Commissie, ingevolge een aantal
besluiten met betrekking tot de verlening van voedsel-
hulp, aan bepaalde begunstigden suiker heeft toegewezen;

Overwegende dat dit product moet worden geleverd over-
eenkomstig het bepaalde in Verordening (EEG)
nr. 2200/87 van de Commissie van 8 juli 1987 tot vast-
stelling van algemene voorschriften voor de beschikbaar-
stelling in de Gemeenschap van producten voor levering
als communautaire voedselhulp⁽²⁾, gewijzigd bij Verorde-
ning (EEG) nr. 790/91⁽³⁾; dat met name de leveringster-
mijnen en -voorwaarden en de procedure die moet
worden gevolgd om de aan de levering verbonden kosten
te bepalen, dienen te worden vastgesteld;

Overwegende dat, voor een bepaalde partij, gezien de
kleine te leveren hoeveelheden, de verpakkingsvorm en

de talrijke leveringsbestemmingen, dient te worden
bepaald dat de inschrijvers twee laadhavens mogen aange-
ven, die eventueel niet in hetzelfde havengebied hoeven
te liggen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In het kader van de communautaire voedselhulp wordt in
de Gemeenschap witte suiker beschikbaar gesteld voor
levering aan de in de bijlage vermelde begunstigden met
inachtneming van Verordening (EEG) nr. 2200/87 en de
in de bijlage vermelde voorwaarden. De levering wordt
toegewezen via aanbesteding.

Voor partij A mogen, in afwijking van artikel 7, lid 3,
onder d), van Verordening (EEG) nr. 2200/87, in de
offerte twee laadhavens worden aangegeven, die niet
noodzakelijkerwijze in hetzelfde havengebied hoeven te
liggen.

De opdrachtnemer wordt geacht kennis te hebben
genomen van alle geldende algemene en bijzondere voor-
waarden. Elk ander in zijn offerte gemaakte beding of
voorbehoud is nietig.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende
op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van
de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 1 augustus 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 166 van 5. 7. 1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 204 van 25. 7. 1987, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 81 van 28. 3. 1991, blz. 108.

BIJLAGE

PARTIJ A

1. **Maatregel nr. (¹):** 368/96 (A1); 369/96 (A2)
2. **Programma:** 1996
3. **Begunstigde (²):** Euronaid, Postbus 12, 2501 CA Den Haag, Nederland (tel.: (31-70) 33 05 757; telefax: 36 41 701; telex: 30960 EURON NL)
4. **Vertegenwoordiger van de begunstigde:** door de begunstigde aan te wijzen
5. **Plaats of land van bestemming:** A1: Madagascar; A2: Somalia
6. **Beschikbaar te stellen product:** witte suiker
7. **Kenmerken en kwaliteit van het product (³) (⁴) (⁵):** zie PB nr. C 114 van 29. 4. 1991, blz. 1 (V.A.1)
8. **Totale hoeveelheid (ton):** 54
9. **Aantal partijen:** 1 in 2 delen (A1: 18 ton; A2: 36 ton)
10. **Verpakking en opschriften (⁶) (⁷) (⁸):** zie PB nr. C 267 van 13. 9. 1996, blz. 1 (11.2 A.1.b), 2.b) en B.4) en PB nr. C 114 van 29. 4. 1991, blz. 1 (V.A.3)
Voor de opschriften te gebruiken taal: A1: Frans; A2: Engels
11. **Wijze van beschikbaarstelling van het product:** in de Gemeenschap geproduceerde suiker in de zin van artikel 24, lid 1 bis, zesde alinea, van Verordening (EEG) nr. 1785/81: A- of B-suiker (onder a) of b))
12. **Leveringsconditie:** franco laadhaven (⁹)
13. **Laadhaven:** —
14. **Door de begunstigde opgegeven loshaven:** —
15. **Loshaven:** —
16. **Adres van de opslagplaats en eventueel loshaven:** —
17. **Periode van beschikbaarstelling in de laadhaven:** 8 - 28. 9. 1997
18. **Uiterste datum voor de levering:** —
19. **Procedure voor het vaststellen van de leveringskosten:** inschrijving
20. **Datum van het verstrijken van de termijn voor de indiening van de offertes:** 18. 8. 1997 om 12.00 uur (plaatselijke tijd Brussel)
21. **Bij tweede inschrijving:**
 - a) uiterste datum voor de indiening van de offertes: 1. 9. 1997 om 12.00 uur (plaatselijke tijd Brussel)
 - b) periode van beschikbaarstelling in de laadhaven: 22. 9 - 12. 10. 1997
 - c) uiterste datum voor de levering: —
22. **Bedrag van de inschrijvingszekerheid:** 15 ecu/ton
23. **Bedrag van de leveringszekerheid:** 10 % van het bedrag van de offerte uitgedrukt in ecu
24. **Adres voor de inzending van de offertes en de inschrijvingszekerheden (¹):** Afdeling Voedselhulp, ter attentie van de heer T. Vestergaard, gebouw Loi 130, kamer 7/46, Wetstraat 200, B-1049 Brussel, alleen op nummer: telex: 25670 AGREC B en fax: (32-2) 296 70 03 / 296 70 04
25. **Op verzoek van de leverancier toepasselijke restitutie (²):** periodieke restitutie van toepassing op witte suiker op 23. 7. 1997, vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 1363/97 van de Commissie (PB nr. L 188 van 17. 7. 1997, blz. 3)

Voetnoten

- (¹) Het nummer van de maatregel dient in iedere briefwisseling te worden aangehaald.
- (²) Degene aan wie is gegund neemt zo spoedig mogelijk contact op met de begunstigde om na te gaan welke documenten voor verzending zijn vereist.
- (³) Degene aan wie is gegund bezorgt aan de begunstigde een certificaat van een officiële instantie, waarin wordt verklaard dat voor het te leveren product de in de betrokken lidstaat geldende stralingsnormen niet zijn overschreden. Op het radioactiviteitsattest moet het gehalte aan caesium 134 en 137 en aan jodium 131 worden vermeld.
- (⁴) Verordening (EEG) nr. 2330/87 van de Commissie (PB nr. L 210 van 1. 8. 1987, blz. 56), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2226/89 (PB nr. L 214 van 25. 7. 1989, blz. 10), is van toepassing voor de restitutie bij uitvoer. De in artikel 2 van voornoemde verordening bedoelde datum is de datum die is vermeld in punt 25 van deze bijlage.
- Het bedrag van de restitutie wordt in nationale valuta omgerekend met de landbouwmrekeningskoers die van toepassing is op de dag waarop de douaneformaliteiten voor uitvoer worden vervuld. Het bepaalde in de artikelen 13 tot en met 17 van Verordening (EEG) nr. 1068/93 van de Commissie (PB nr. L 108 van 1. 5. 1993, blz. 106), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1482/96 (PB nr. L 188 van 27. 7. 1996, blz. 22), is niet van toepassing op dit bedrag.
- (⁵) Degene aan wie is gegund legt aan de begunstigde of aan zijn vertegenwoordiger bij de levering een gezondheidscertificaat voor.
- (⁶) Met het oog op eventueel opnieuw opzakken, dient de leverancier 2 % lege zakken extra te leveren van dezelfde kwaliteit als die waarin het product zich bevindt; op deze lege zakken dient eveneens de vermelding voor te komen, gevolgd door een hoofdletter R.
- (⁷) De toepassing van het bepaalde in artikel 18, lid 2, onder a), tweede streepje, van Verordening (EEG) nr. 2103/77 van de Commissie (PB nr. L 246 van 27. 9. 1977, blz. 12) is beslissend voor de vaststelling van de categorie van de suiker.
- (⁸) In afwijking van artikel 7, lid 3, onder d), van Verordening (EEG) nr. 2200/87, mogen in de offerte twee laadhavens worden aangegeven, die niet noodzakelijkerwijs in hetzelfde havengebied hoeven te liggen.
- (⁹) In afwijking van PB nr. C 114 wordt de tekst van punt V.A.3.c) gelezen: „de vermelding „Europese Gemeenschap””.
- (¹⁰) De goederen worden verscheept in containers van 20 voet op de condities FCL/FCL; elke container moet een netto-inhoud van 18 ton hebben.
- De leverancier draagt de kosten voor het leveren van de containers, gestapeld in de terminal van de laadhaven. De begunstigde neemt alle verdere laadkosten voor zijn rekening, inclusief de kosten voor het weghalen van de containers uit de terminal. Artikel 13, lid 2, tweede alinea, van Verordening (EEG) nr. 2200/87 is niet van toepassing.
- De leverancier overhandigt aan de vertegenwoordiger van de begunstigde een lijst met de volledige inhoud van elke container, met opgave van het aantal zakken per verladingsnummer zoals aangegeven in het bericht van inschrijving.
- De leverancier moet elke container afsluiten met een genummerd slot (Sysko locktainer 180 seal), waarvan het nummer moet worden medegedeeld aan de expediteur van de begunstigde.
-

VERORDENING (EG) Nr. 1557/97 VAN DE COMMISSIE
van 1 augustus 1997
inzake de levering van zuivelproducten als voedselhulp

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1292/96 van de Raad van
27 juni 1996 betreffende het voedselhulpbeleid en het
beheer van de voedselhulp en van de specifieke acties ter
ondersteuning van de voedselzekerheid⁽¹⁾, en met name
op artikel 24, lid 1, onder b),

Overwegende dat bij deze verordening de lijst van de voor
voedselhulp in aanmerking komende landen en organisa-
ties en de algemene criteria voor het vervoer van de voedsel-
hulp na het fob-stadium zijn vastgesteld;

Overwegende dat de Commissie, ingevolge een aantal
besluiten met betrekking tot de verlening van voedsel-
hulp, aan bepaalde begunstigden melkpoeder heeft toege-
wezen;

Overwegende dat dit product moet worden geleverd over-
eenkomstig het bepaalde in Verordening (EEG)
nr. 2200/87 van de Commissie van 8 juli 1987 tot vast-
stelling van algemene voorschriften voor de beschikbaar-
stelling in de Gemeenschap van producten voor levering
als communautaire voedselhulp⁽²⁾, gewijzigd bij Verorde-
ning (EEG) nr. 790/91⁽³⁾; dat met name de leveringster-
mijnen en -voorwaarden en de procedure die moet
worden gevolgd om de aan de levering verbonden kosten
te bepalen, dienen te worden vastgesteld;

Overwegende dat, voor een bepaalde partij, gezien de
talrijke leveringsbestemmingen, dient te worden bepaald

dat de inschrijvers twee laadhavens mogen aangeven, die
eventueel niet in hetzelfde havengebied hoeven te liggen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In het kader van de communautaire voedselhulp worden
in de Gemeenschap zuivelproducten beschikbaar gesteld
voor levering aan de in de bijlage vermelde begunstigden
met inachtneming van Verordening (EEG) nr. 2200/87 en
de in de bijlage vermelde voorwaarden. De levering wordt
toegewezen via aanbesteding.

Voor partij A mogen, in afwijking van artikel 7, lid 3,
onder d), van Verordening (EEG) nr. 2200/87, in de
offerte twee laadhavens worden aangegeven, die niet
noodzakelijkerwijze in hetzelfde havengebied hoeven te
liggen.

De opdrachtnemer wordt geacht kennis te hebben
genomen van alle geldende algemene en bijzondere voor-
waarden. Elk ander in zijn offerte gemaakte beding of
voorbehoud is nietig.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende
op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad*
van de Europese Gemeenschappen.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 1 augustus 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 166 van 5. 7. 1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 204 van 25. 7. 1987, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 81 van 28. 3. 1991, blz. 108.

BIJLAGE

PARTIJ A

1. **Maatregel nr. (1):** 370/96 (A1); 371/96 (A2); 372/96 (A3)
2. **Programma:** 1996
3. **Begunstigde (2):** Euronaid, Postbus 12, 2501 CA Den Haag, Nederland (tel.: (31-70) 33 05 757; telefax: 36 41 701; telex: 30960 EURON NL)
4. **Vertegenwoordiger van de begunstigde:** door de begunstigde aan te wijzen
5. **Plaats of land van bestemming:** A1: Angola; A2: Madagascar; A3: Bangladesh
6. **Beschikbaar te stellen product:** gevitamineerde mageremelkpoeder
7. **Kenmerken en kwaliteit van het product (3) (4):** zie PB nr. C 114 van 29.4.1991, blz. 1 (I.B.1)
8. **Totale hoeveelheid (ton):** 105
9. **Aantal partijen:** 1 in 3 delen (A1: 15 ton; A2: 15 ton; A3: 75 ton)
10. **Verpakking en opschriften (5) (6):** zie PB nr. C 267 van 13. 9. 1996, blz. 1 (6.3 A en B.2) en PB nr. C 114 van 29. 4. 1991, blz. 1 (I.B.3)
Voor de opschriften te gebruiken taal: A1: Portugees; A2: Frans; A3: Engels
Bijkomende vermeldingen: „Expiry date ...” (A3)
11. **Wijze van beschikbaarstelling van het product:** op de markt van de Gemeenschap
De vervaardiging van de mageremelkpoeder en de bijvoeging van vitaminen moeten worden uitgevoerd na de toekenning van de levering
12. **Leveringsconditie:** franco laadhaven (6)
13. **Laadhaven:** —
14. **Door de begunstigde opgegeven loshaven:** —
15. **Loshaven:** —
16. **Adres van de opslagplaats en eventueel loshaven:** —
17. **Periode van beschikbaarstelling in de laadhaven:** 8 - 28. 9. 1997
18. **Uiterste datum voor de levering:** —
19. **Procedure voor het vaststellen van de leveringskosten:** inschrijving
20. **Datum van het verstrijken van de termijn voor de indiening van de offertes:** 18. 8. 1997 om 12.00 uur (plaatselijke tijd Brussel)
21. **Bij tweede inschrijving:**
 - a) uiterste datum voor de indiening van de offertes: 1. 9. 1997 om 12.00 uur (plaatselijke tijd Brussel)
 - b) periode van beschikbaarstelling in de laadhaven: 22. 9 - 12. 10. 1997
 - c) uiterste datum voor de levering: —
22. **Bedrag van de inschrijvingszekerheid:** 20 ecu/ton
23. **Bedrag van de leveringszekerheid:** 10 % van het bedrag van de offerte uitgedrukt in ecu
24. **Adres voor de inzending van de offertes en de inschrijvingszekerheden (1):** Afdeling Voedselhulp, ter attentie van de heer T. Vestergaard, gebouw Loi 130, kamer 7/46, Wetstraat 200, B-1049 Brussel
Alleen op nummer: tlx 25670 AGREC B; fax (32-2) 296 70 03 / 296 70 04
25. **Op verzoek van de leverancier toepasselijke restitutie (7):** restitutie toepasselijk op 23. 7. 1997, vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 1171/97 van de Commissie (PB nr. L 169 van 27. 6. 1997, blz. 28)

Voetnoten

- (1) Het nummer van de maatregel dient in iedere briefwisseling te worden aangehaald.
- (2) Degene aan wie is gegund neemt zo spoedig mogelijk contact op met de begunstigde om na te gaan welke documenten voor verzending zijn vereist.
- (3) Degene aan wie is gegund bezorgt aan de begunstigde een certificaat van een officiële instantie, waarin wordt verklaard dat voor het te leveren product de in de betrokken lidstaat geldende stralingsnormen niet zijn overschreden. Op het radioactiviteitsattest moet het gehalte aan caesium 134 en 137 en aan jodium 131 worden vermeld.
- (4) Verordening (EEG) nr. 2330/87 van de Commissie (PB nr. L 210 van 1. 8. 1987, blz. 56), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2226/89 (PB nr. L 214 van 25. 7. 1989, blz. 10), is van toepassing voor de restitutie bij uitvoer. De in artikel 2 van voornoemde verordening bedoelde datum is de datum die is vermeld in punt 25 van deze bijlage.

Het bedrag van de restitutie wordt in nationale valuta omgerekend met de landbouwmrekeningskoers die van toepassing is op de dag waarop de douaneformaliteiten voor uitvoer worden vervuld. Het bepaalde in de artikelen 13 tot en met 17 van Verordening (EEG) nr. 1068/93 van de Commissie (PB nr. L 108 van 1. 5. 1993, blz. 106), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1482/96 (PB nr. L 188 van 27. 7. 1996, blz. 22), is niet van toepassing op dit bedrag.

- (5) Degene aan wie is gegund legt aan de begunstigde of aan zijn vertegenwoordiger bij de levering de volgende bescheiden voor:
- een door een officiële instantie afgegeven gezondheidscertificaat waarin wordt verklaard dat het product is verwerkt onder uitstekende hygiënische omstandigheden die door gekwalificeerd technisch personeel worden gecontroleerd. Dit certificaat bevat de gegevens over de temperatuur en de duur van de pasteurisatie, de gegevens over de temperatuur en de duur van het sproeidrogen in de poedertoren, en de datum van minimale houdbaarheid;
 - een door een officiële instantie afgegeven veterinaire certificaat, waarin wordt verklaard dat in het gebied waar de rauwe melk is voortgebracht, geen mond- en klauwzeer, noch enige andere besmettelijke/overdraagbare ziekte waarvoor een meldingsplicht bestaat, is geconstateerd in de periode van twaalf maanden vóór de verwerking.
- (6) In afwijking van artikel 7, lid 3, onder d), van Verordening (EEG) nr. 2200/87, mogen in de offerte twee laadhavens worden aangegeven, die niet noodzakelijkerwijs in hetzelfde havengebied hoeven te liggen.
- (7) In afwijking van PB nr. C 114 van 29. 4. 1991 wordt de tekst van punt I.A.3.c) als volgt gelezen: „de vermelding „Europese Gemeenschap””.
- (8) De goederen worden verscheept in containers van 20 voet op de condities FCL/FCL. Elke container moet een netto-inhoud van 15 ton hebben. De leverancier draagt de kosten voor het leveren van de containers, gestapeld in de terminal van de laadhaven. De begunstigde neemt alle verdere laadkosten voor zijn rekening, inclusief de kosten voor het weghalen van de containers uit de terminal. Artikel 13, lid 2, tweede alinea, van Verordening (EEG) nr. 2200/87 is niet van toepassing.

De leverancier overhandigt aan de vertegenwoordiger van de begunstigde een lijst met de volledige inhoud van elke container, met opgave van het aantal zakken per maatregelnummer zoals aangegeven in het bericht van inschrijving.

De leverancier moet elke container afsluiten met een genummerd slot (Sysko locktainer 180 seal), waarvan het nummer moet worden medegedeeld aan de expéditeur van de begunstigde.

VERORDENING (EG) Nr. 1558/97 VAN DE COMMISSIE

van 1 augustus 1997

tot vaststelling van de maximaankoopprijs en de hoeveelheden rundvlees die door de interventiebureaus worden aangekocht in het kader van de 186e deelinschrijving die overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 1627/89 in het kader van de algemene interventiemaatregelen is gehouden

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 805/68 van de Raad van
27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening
der markten in de sector rundvlees⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd
bij Verordening (EG) nr. 2222/96⁽²⁾, inzonderheid op
artikel 6, lid 7,

Overwegende dat, overeenkomstig Verordening (EEG) nr.
2456/93 van de Commissie van 1 september 1993 tot
uitvoering van Verordening (EEG) nr. 805/68 van de Raad
wat de algemene en de speciale interventiemaatregelen in
de sector rundvlees betreft⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij
Verordening (EG) nr. 1304/97⁽⁴⁾, en bij artikel 1, lid 1,
van Verordening (EEG) nr. 1627/89 van de Commissie
van 9 juni 1989 betreffende de aankoop van rundvlees
door middel van inschrijving⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij
Verordening (EG) nr. 1298/97⁽⁶⁾, een inschrijving is
geopend;

Overwegende dat, op grond van artikel 13, lid 1, van
Verordening (EEG) nr. 2456/93, eventueel voor elke deel-
inschrijving een maximaankoopprijs voor de kwaliteit
R 3 moet worden vastgesteld op basis van de ontvangen
offertes; dat op grond van artikel 14 van die verordening
slechts de offertes in aanmerking worden genomen waarin
een prijs wordt geboden die niet hoger is dan de vastge-
stelde maximumprijs, en ook niet hoger dan de gemid-
delde nationale of regionale marktprijs verhoogd met het
in lid 1 bedoelde bedrag;

Overwegende dat, na onderzoek van de voor de 186e deel-
inschrijving ingediende offertes en rekening houdend,
overeenkomstig artikel 6, lid 1, van Verordening (EEG) nr.
805/68, met hetgeen vereist is met het oog op een rede-
lijke ondersteuning van de markt en met de seizoenge-
bonden ontwikkeling van de aantallen geslachte dieren,
de maximaankoopprijs moet worden vastgesteld,
alsmede de hoeveelheden die door de interventiebureaus
worden aanvaard;

Overwegende dat de aangeboden hoeveelheden momen-
teel groter zijn dan de hoeveelheden die kunnen worden
aangekocht; dat derhalve op de hoeveelheden die kunnen
worden aangekocht, één of, eventueel, verscheidene
verminderingcoëfficiënten naar gelang van de verschillen
in de geboden prijs en naar gelang van de aangeboden

hoeveelheden moet of moeten worden toegepast op grond
van artikel 13, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 2456/93;

Overwegende dat wegens de omvang van de toegewezen
hoeveelheden gebruik moet worden gemaakt van de in
artikel 16, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 2456/93
geboden mogelijkheid om de leveringstermijn voor de
interventieproducten te verlengen;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatre-
gelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Comité van beheer voor rundvlees,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de 186e deelinschrijving op grond van Verordening
(EEG) nr. 1627/89:

a) wordt voor categorie A

- de maximaankoopprijs vastgesteld op 269,99
ecu per 100 kg voor hele of halve geslachte dieren
van kwaliteit R 3,
- de aanvaarde maximumhoeveelheid hele dieren,
halve dieren en voorvoeten vastgesteld op 9 386
ton,
- op de hoeveelheden die worden aangeboden tegen
een prijs van meer dan 255 ecu, doch niet meer
dan 265,50 ecu, een coëfficiënt van 30 % toegepast
overeenkomstig artikel 13, lid 3, van Verordening
(EEG) nr. 2456/93 en op die welke worden aange-
boden tegen een prijs van meer dan 265,50 ecu,
een coëfficiënt van 12 %;

b) wordt voor categorie C

- de maximaankoopprijs vastgesteld op 269,99
ecu per 100 kg voor hele of halve geslachte dieren
van kwaliteit R 3,
- de aanvaarde maximumhoeveelheid hele dieren,
halve dieren en voorvoeten vastgesteld op 7 215
ton,
- op de hoeveelheden die worden aangeboden tegen
een prijs van niet meer dan 255 ecu, een coëffici-
ënt van 75 % toegepast,
- op de hoeveelheden die worden aangeboden tegen
een prijs van meer dan 255 ecu, doch niet meer
dan 265,50 ecu, een coëfficiënt van 30 % toegepast
overeenkomstig artikel 13, lid 3, van Verordening
(EEG) nr. 2456/93 en op die welke worden aange-
boden tegen een prijs van meer dan 265,50 ecu,
een coëfficiënt van 12 %.

⁽¹⁾ PB nr. L 148 van 28. 6. 1968, blz. 24.

⁽²⁾ PB nr. L 296 van 21. 11. 1996, blz. 50.

⁽³⁾ PB nr. L 225 van 4. 9. 1993, blz. 4.

⁽⁴⁾ PB nr. L 177 van 5. 7. 1997, blz. 8.

⁽⁵⁾ PB nr. L 159 van 10. 6. 1989, blz. 36.

⁽⁶⁾ PB nr. L 176 van 4. 7. 1997, blz. 36.

Artikel 2

In afwijking van artikel 16, lid 2, eerste zin, van Verordening (EEG) nr. 2456/93 wordt de leveringstermijn voor de interventieproducten met één week verlengd.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op 4 augustus 1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 1 augustus 1997.

Voor de Commissie

Monika WULF-MATHIES

Lid van de Commissie

VERORDENING (EG) Nr. 1559/97 VAN DE COMMISSIE

van 1 augustus 1997

houdende wijziging van de restituties welke van toepassing zijn op bepaalde zuivelproducten die worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage II van het Verdrag vermelde goederen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 804/68 van de Raad van 27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1587/96 ⁽²⁾, en met name op artikel 17, lid 3,

Overwegende dat Verordening (EG) nr. 1524/97 van de Commissie ⁽³⁾ de restituties heeft vastgesteld welke vanaf 1 augustus 1997 van toepassing zijn op bepaalde zuivelproducten die worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage II van het Verdrag vermelde goederen;

Overwegende dat de toepassing van de regels en criteria welke zijn aangehaald in Verordening (EG) nr. 1222/94 van de Commissie van 30 mei 1994 tot vaststelling van de gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen voor de regeling aangaande de toekenning van restituties bij uitvoer en de criteria voor de vaststelling van het restitutiebedrag

betreffende bepaalde landbouwproducten, uitgevoerd in de vorm van goederen die niet onder bijlage II van het Verdrag vallen ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1341/97 ⁽⁵⁾, en met name in artikel 4, lid 2, onder b), op de gegevens waarover de Commissie op het huidige tijdstip beschikt, aanleiding geeft tot wijziging van de op dit tijdstip geldende restituties in de zin als vermeld in de bijlage bij deze verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restitutievoet, toepasselijk voor bepaalde zuivelproducten, uitgevoerd in de vorm van goederen, opgenomen in de bijlage bij Verordening (EG) nr. 1524/97 is gewijzigd zoals vermeld in de bijlage van deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 2 augustus 1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 1 augustus 1997.

Voor de Commissie

Martin BANGEMANN

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 148 van 28. 6. 1968, blz. 13.

⁽²⁾ PB nr. L 206 van 16. 8. 1996, blz. 21.

⁽³⁾ PB nr. L 204 van 31. 7. 1997, blz. 38.

⁽⁴⁾ PB nr. L 136 van 31. 5. 1994, blz. 5.

⁽⁵⁾ PB nr. L 184 van 12. 7. 1997, blz. 12.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 1 augustus 1997 houdende wijziging van de restituties welke van toepassing zijn op bepaalde zuivelproducten die worden uitgevoerd in de vorm van niet in bijlage II van het Verdrag vermelde goederen

GN-code	Omschrijving	Restituties
<i>(ecu/100 kg)</i>		
ex 0402 10 19	Melk in poeder, verkregen volgens het verstuivingsprocédé, met een vetgehalte van minder dan 1,5 gewichtspercent en een watergehalte van minder dan 5 gewichtspercenten (PG 2): a) in geval van uitvoer van goederen van GN-code 3501 b) in geval van uitvoer van andere goederen	— 59,85
ex 0402 21 19	Melk in poeder, verkregen volgens het verstuivingsprocédé, met een vetgehalte van 26 gewichtspercenten en een watergehalte van minder dan 5 gewichtspercenten (PG 3): a) bij uitvoer van producten, bevattende boter of room tegen verlaagde prijs, vervaardigd overeenkomstig het bepaalde in Verordening (EEG) nr. 570/88 b) in geval van uitvoer van andere goederen	61,89 102,60
ex 0405 00	Boter met een vetgehalte van 82 gewichtspercenten (PG 6): a) bij uitvoer van producten, bevattende boter of room tegen verlaagde prijs, vervaardigd overeenkomstig het bepaalde in Verordening (EEG) nr. 570/88 b) in geval van uitvoer van goederen behorende tot GN-code 2106 90 98, met een vetgehalte van 40 of meer gewichtspercenten c) in geval van uitvoer van andere goederen	55,50 187,75 180,52

VERORDENING (EG) Nr. 1560/97 VAN DE COMMISSIE**van 1 augustus 1997****betreffende de afgifte van invoercertificaten voor bevroren omlopen van runderen**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 996/97 van de Commissie
van 3 juni 1997 betreffende de opening en de wijze van
beheer van een tariefcontingent voor de invoer van
bevroren omlopen van runderen van GN-code
0206 29 91 (¹), inzonderheid op artikel 8, lid 3,

Overwegende dat in artikel 1, lid 3, onder b), van Verorde-
ning (EG) nr. 996/97 de hoeveelheid omlopen die onder
speciale voorwaarden in de periode 1997/1998 mag
worden ingevoerd, is vastgesteld op 800 ton;

Overwegende dat artikel 8, lid 3, van Verordening (EG) nr.
996/97 voorziet in de mogelijkheid dat de opgevraagde
hoeveelheden kunnen worden verminderd; dat de inge-

diende aanvragen betrekking hebben op hoeveelheden die
de beschikbare hoeveelheden overschrijden; dat het in
deze omstandigheden en met het oog op een billijke
verdeling van de beschikbare hoeveelheden dienstig is om
de hoeveelheden proportioneel te verminderen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Aan elke aanvraag om een invoercertificaat, krachtens
artikel 8 van Verordening (EG) nr. 996/97 wordt voldaan
voor 0,0534479 % van de gevraagde hoeveelheid.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 2 augustus 1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 1 augustus 1997.

Voor de Commissie

Monika WULF-MATHIES

Lid van de Commissie

(¹) PB nr. L 144 van 4. 6. 1997, blz. 6.

VERORDENING (EG) Nr. 1561/97 VAN DE COMMISSIE**van 1 augustus 1997****tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de
Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoerings-
bepalingen van de invoerregeling voor groenten en
fruit⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr.
2375/96⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 3813/92 van de Raad van
28 december 1992 betreffende de rekeneenheid en de
omrekeningskoersen die in het kader van het gemeen-
schappelijk landbouwbeleid moeten worden toegepast⁽³⁾,
laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 150/95⁽⁴⁾,
en met name op artikel 3, lid 3,

Overwegende dat in Verordening (EG) nr. 3223/94 op
grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het
kader van de Uruguay-Ronde de criteria zijn vastgesteld
aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en

de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn
vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde
landen vaststelt;

Overwegende dat op grond van de bovenvermelde criteria
de forfaitaire invoerwaarden moeten worden vastgesteld
op de in de bijlage bij deze verordening vermelde
niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94
bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld
zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze veror-
dening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 2 augustus 1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 1 augustus 1997.

Voor de Commissie

Monika WULF-MATHIES

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 337 van 24. 12. 1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB nr. L 325 van 14. 12. 1996, blz. 5.

⁽³⁾ PB nr. L 387 van 31. 12. 1992, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 22 van 31. 1. 1995, blz. 1.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 1 augustus 1997 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in ecu/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
ex 0707 00 25	052	73,0
	999	73,0
0709 90 79	052	65,7
	999	65,7
0805 30 30	388	61,2
	524	58,5
	528	50,2
	999	56,6
0806 10 40	052	120,4
	400	228,6
	412	124,1
	512	114,3
	600	139,6
	624	169,6
	999	149,4
0808 10 92, 0808 10 94, 0808 10 98	388	82,5
	400	68,3
	508	60,1
	512	51,5
	528	57,4
	800	142,7
	804	85,5
	999	78,3
0808 20 57	052	94,7
	388	57,2
	512	59,7
	528	33,6
	999	61,3
0809 20 69	052	236,2
	400	214,2
	616	166,0
	999	205,5
0809 40 30	064	110,1
	066	100,4
	624	185,5
	999	132,0

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 68/96 van de Commissie (PB nr. L 14 van 19. 1. 1996, blz. 6). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 1562/97 VAN DE COMMISSIE

van 1 augustus 1997

betreffende de afgifte van uitvoercertificaten van het B-stelsel in de sector
groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2190/96 van de Commissie
van 14 november 1996 houdende uitvoeringsbepalingen
van Verordening (EEG) nr. 1035/72 van de Raad wat de
toekenning van uitvoerrestituties in de sector groenten en
fruit betreft ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG)
nr. 610/97 ⁽²⁾, en met name op artikel 5, lid 5,

Overwegende dat in Verordening (EG) nr. 1120/97 van de
Commissie ⁽³⁾ is bepaald voor welke indicatieve hoeveel-
heden, exclusief de hoeveelheden waarvoor in het kader
van voedselhulp certificaten zijn aangevraagd, uitvoercerti-
ficaten van het B-stelsel kunnen worden afgegeven;

Overwegende dat, volgens de informatie waarover de
Commissie op dit ogenblik beschikt, de voor de lopende
uitvoerperiode vastgestelde indicatieve hoeveelheden voor
citroenen binnenkort zouden kunnen worden overschre-
den; dat deze overschrijdingen nadelig zouden zijn voor

de goede werking van de uitvoerrestitutieregeling in de
sector groenten en fruit;

Overwegende dat, om deze situatie te verhelpen, de certi-
ficaataanvragen van het B-stelsel moeten worden afge-
wezen voor na 1 augustus 1997 uitgevoerde citroenen,
zulks tot het einde van de lopende uitvoerperiode,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Uitvoercertificaten van het B-stelsel voor citroenen, die
zijn aangevraagd op grond van artikel 1 van Verordening
(EG) nr. 1120/97 en waarvoor de aangifte ten uitvoer voor
de producten na 1 augustus en vóór 17 september 1997 is
aanvaard, moeten worden afgewezen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 2 augustus 1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 1 augustus 1997.

Voor de Commissie

Monika WULF-MATHIES

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 292 van 15. 11. 1996, blz. 12.

⁽²⁾ PB nr. L 93 van 8. 4. 1997, blz. 16.

⁽³⁾ PB nr. L 163 van 20. 6. 1997, blz. 12.

VERORDENING (EG) Nr. 1563/97 VAN DE COMMISSIE
van 1 augustus 1997
tot wijziging van de invoerrechten in de sector granen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van
30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening
der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij
Verordening (EG) nr. 923/96 van de Commissie ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1249/96 van de
Commissie van 28 juni 1996 tot vaststelling van uitvoe-
ringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van
de Raad ten aanzien van de invoerrechten in de sector
granen ⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 641/97 ⁽⁴⁾,
en met name op artikel 2, lid 1,

Overwegende dat de invoerrechten in de sector granen
zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 1529/97 van de
Commissie ⁽⁵⁾;

Overwegende dat in artikel 2, lid 1, van Verordening (EG)
nr. 1249/96 is bepaald dat, indien in de loop van een

toepassingsperiode het berekende gemiddelde van de
invoerrechten 5 ecu per ton verschilt van het vastgestelde
recht, een overeenkomstige aanpassing wordt uitgevoerd;
dat dit verschil zich heeft voorgedaan; dat de in Verorde-
ning (EG) nr. 1529/97 vastgestelde invoerrechten
derhalve aangepast moeten worden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De bijlagen I en II bij Verordening (EG) nr. 1529/97
worden vervangen door de bijlagen I en II bij deze veror-
dening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 2 augustus 1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 1 augustus 1997.

Voor de Commissie

Monika WULF-MATHIES

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 181 van 1. 7. 1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB nr. L 126 van 24. 5. 1996, blz. 37.

⁽³⁾ PB nr. L 161 van 29. 6. 1996, blz. 125.

⁽⁴⁾ PB nr. L 98 van 15. 4. 1997, blz. 2.

⁽⁵⁾ PB nr. L 206 van 1. 8. 1997, blz. 6.

BIJLAGE I

Invoerrechten voor de in artikel 10, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 genoemde producten

GN-code	Omschrijving	Invoerrecht bij invoer over land, langs de binnenwateren of over zee vanuit havens aan de Middellandse Zee, de Zwarte Zee of de Oostzee (in ecu/ton)	Invoerrecht bij invoer door de lucht of over zee vanuit andere havens ⁽²⁾ (in ecu/ton)
1001 10 00	Harde tarwe ⁽¹⁾	0,00	0,00
1001 90 91	Zachte tarwe, zaaigoed	22,98	12,98
1001 90 99	Zachte tarwe van hoge kwaliteit, bestemd voor zaaidoeleinden ⁽³⁾	22,98	12,98
	van gemiddelde kwaliteit	46,44	36,44
	van lage kwaliteit	53,91	43,91
1002 00 00	Rogge	72,39	62,39
1003 00 10	Gerst, zaaigoed	72,39	62,39
1003 00 90	Gerst, niet bestemd voor zaaidoeleinden ⁽³⁾	72,39	62,39
1005 10 90	Maïs, zaaigoed, andere dan hybriden	86,80	76,80
1005 90 00	Maïs, andere dan zaaigoed ⁽³⁾	86,80	76,80
1007 00 90	Graansorgho, andere dan hybriden bestemd voor zaaidoeleinden	84,33	74,33

⁽¹⁾ Voor harde (durum)tarwe die niet voldoet aan de in bijlage I van Verordening (EG) nr. 1249/96 bedoelde minimumkwaliteit geldt het invoerrecht dat is vastgesteld voor zachte tarwe van lage kwaliteit.

⁽²⁾ Voor producten die via de Atlantische Oceaan of het Suezkanaal in de Gemeenschap worden aangevoerd (artikel 2, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1249/96) komt de importeur in aanmerking voor een verlaging van het invoerrecht met:

- 3 ecu/ton, als de loshaven aan de Middellandse Zee ligt, of
- 2 ecu/ton, als de loshaven in Ierland, het Verenigd Koninkrijk, Denemarken, Zweden, Finland of aan de Atlantische kust van het Iberisch schiereiland ligt.

⁽³⁾ De importeur komt in aanmerking voor een forfaitaire verlaging van het invoerrecht met 14 of 8 ecu/ton, als aan de in artikel 2, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1249/96 vastgestelde voorwaarden is voldaan.

BIJLAGE II

Berekeningselementen

(op 31 juli 1997)

1. Gemiddelden over de twee weken vóór de dag van de vaststelling:

Beursnoteringen	Minneapolis	Kansas-City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis
Product (eiwitgehalte bij 12 % vocht)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	US barley 2
Notering (ecu/ton)	129,83	121,89	123,10	96,74	200,03 ⁽¹⁾	99,00 ⁽¹⁾
Golfpremie (ecu/ton)	—	12,79	4,54	9,95	—	—
Grote-Merenpremie (ecu/ton)	18,59	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Fob Duluth.

2. Vrachttarieven/kosten: Golf van Mexico — Rotterdam: 13,19 ecu/ton; Grote Meren — Rotterdam: 22,44 ecu/ton.

3. Subsidies bedoeld in artikel 4, lid 2, derde alinea, van Verordening (EG) nr. 1249/96: 0,00 ecu/ton (HRW2)
: 0,00 ecu/ton (SRW2).

VERORDENING (EG) Nr. 1564/97 VAN DE COMMISSIE

van 1 augustus 1997

houdende negende wijziging van Verordening (EG) nr. 413/97 tot vaststelling van buitengewone maatregelen ter ondersteuning van de markt in de sector varkensvlees in Nederland

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2759/75 van de Raad van
29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke orde-
ning der markten in de sector varkensvlees⁽¹⁾, laatstelijk
gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3290/94⁽²⁾, en met
name op artikel 20,

Overwegende dat, wegens het uitbreken van klassieke
varkenspest in bepaalde productiegebieden in Nederland,
voor dit land buitengewone maatregelen ter ondersteu-
ning van de varkensvleesmarkt zijn vastgesteld bij Veror-
dening (EG) nr. 413/97 van de Commissie⁽³⁾, laatstelijk
gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1498/97⁽⁴⁾;

Overwegende dat de veterinaire en handelsbeperkingen,
alsmede de bij Verordening (EG) nr. 413/97 vastgestelde
steunmaatregelen zeker nog maanden van toepassing
moeten blijven; dat het derhalve redelijk en gerechtvaar-
digd is de productie van biggen te onderbreken door een
inseminatieverbod uit te vaardigen, zodat wordt voor-
komen dat de biggen over enkele maanden moeten
worden geslacht, en zodat de varkensdichtheid wordt
verminderd, en zodoende ook het gevaar voor verdere
verspreiding van de ziekte;

Overwegende dat de Nederlandse autoriteiten op 3 juni
1997 voor regio's met een hoge varkensdichtheid een
dergelijk inseminatieverbod hebben afgekondigd; dat de
producenten de niet gedekte zeugen op hun bedrijf
moeten aanhouden totdat dit verbod wordt opgeheven en
zij de productie van biggen kunnen hervatten; dat het
derhalve gerechtvaardigd is de kosten die verbonden zijn
aan het aanhouden van de zeugen te compenseren door
steun te verlenen voor de periode waarvoor het insemina-
tieverbod geldt;

Overwegende dat de Nederlandse bevoegde autoriteiten
de nodige maatregelen moeten nemen om deze steunre-
geling toe te passen, waarbij zij ten aanzien van de indie-
ning van de steunaanvragen, de controlemaatregelen en
de sancties naar analogie de bepalingen moeten toepassen
van Verordening (EEG) nr. 3887/92 van de Commissie

van 23 december 1992 houdende uitvoeringsbepalingen
inzake het geïntegreerde beheers- en controlesysteem
voor bepaalde communautaire steunregelingen⁽⁵⁾, laatste-
lijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2015/95⁽⁶⁾;

Overwegende dat de steun voor de niet gedekte zeugen in
zekere zin de steun voor zeer jonge biggen die aan de
bevoegde autoriteiten worden geleverd, vervangt; dat het
derhalve gerechtvaardigd is de communautaire uitgaven
voor de nieuwe steunregeling voor niet gedekte zeugen te
bepalen tot het niveau van die voor de levering van zeer
jonge biggen;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatre-
gelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Comité van beheer voor varkensvlees,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In Verordening (EG) nr. 413/97 wordt het volgende
artikel 4 bis ingevoegd:

„Artikel 4 bis

1. Aan de producenten kan op hun verzoek door
de Nederlandse bevoegde autoriteiten steun worden
toegekend voor de zeugen op hun bedrijf waarvoor het
inseminatieverbod geldt dat op 3 juni 1997 is afge-
kondigd bij de Nederlandse „Regeling fokverbod
varkens 1997”.

2. De steun wordt vastgesteld op 32 ecu per zeug
en per maand. De steun wordt toegekend voor in
aanmerking komende zeugen die gedurende de
periode van het inseminatieverbod op het bedrijf van
de aanvrager worden aangehouden en die uiterlijk vier
maanden na de opheffing van het verbod worden
geïnsemineerd. Iedere zeug moet ongedekt blijven
gedurende een periode die ten minste overeenkomt
met de duur van het inseminatieverbod. De steun
wordt toegekend voor de hele duur van het insemina-
tieverbod. De steun kan op zijn vroegst zes maanden
na de inwerkingtreding van het inseminatieverbod
worden uitgekeerd.

⁽¹⁾ PB nr. L 282 van 1. 11. 1975, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 349 van 31. 12. 1994, blz. 105.

⁽³⁾ PB nr. L 62 van 4. 3. 1997, blz. 26.

⁽⁴⁾ PB nr. L 202 van 30. 7. 1997, blz. 40.

⁽⁵⁾ PB nr. L 391 van 31. 12. 1992, blz. 36.

⁽⁶⁾ PB nr. L 197 van 22. 8. 1995, blz. 2.

3. De Nederlandse autoriteiten stellen alle nodige bepalingen voor de toepassing van de in lid 1 bedoelde steunregeling vast, en met name bepalingen betreffende de definitie van de voor steun in aanmerking komende dieren en hun identificatie.

Wat de indiening van de aanvragen, de controlemaatregelen en de sancties betreft, geldt mutatis mutandis het bepaalde in artikel 5, artikel 6, leden 1, 3 en 4, en lid 5, eerste alinea, artikel 8, artikel 10, leden 2 en 5, en de artikelen 11, 12, 13 en 14 van Verordening (EEG) nr. 3887/92 van de Commissie van 23 december 1992 houdende uitvoeringsbepalingen inzake het geïntegreerde beheers- en controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen (*).

4. De Nederlandse autoriteiten delen de Commissie binnen 30 dagen na de vaststelling van deze verordening mee welke bepalingen zij hebben vastgesteld. Zij houden de Commissie op de hoogte van het verloop van de bij dit artikel ingestelde steunregeling.

5. 70 % van de uitgaven in verband met deze steunregeling is ten laste van de begroting van de

Gemeenschap, voor in totaal ten hoogste 220 000 zeugen.

De financiële bijdrage van de Gemeenschap kan echter niet meer bedragen dan de communautaire uitgaven die zouden zijn gedaan indien steun als bedoeld in artikel 1, lid 4, zou zijn toegekend voor de levering van de zeer jonge biggen die door het betrokken aantal zeugen zouden zijn voortgebracht gedurende een periode die even lang is als de duur van het inseminatieverbod, verminderd met 116 dagen.

De aan voorschotten betaalde bedragen boven het overeenkomstig de vorige alinea definitief in aanmerking komende bedrag, berekend na de opheffing van het inseminatieverbod, worden aan het EOGFL terugbetaald in de maand na die waarin het besluit tot vaststelling van dit in aanmerking komende bedrag wordt genomen.

(*) PB nr. L 391 van 31. 12. 1992, blz. 36.”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 1 augustus 1997.

Voor de Commissie

Monika WULF-MATHIES

Lid van de Commissie

VERORDENING (EG) Nr. 1565/97 VAN DE COMMISSIE

van 1 augustus 1997

houdende machtiging om tafeldruiven die in het verkoopseizoen 1997/1998 uit de markt zijn genomen tot alcohol te verwerken

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2200/96 van de Raad van
28 oktober 1996 houdende een gemeenschappelijke orde-
ning der markten in de sector groenten en fruit ⁽¹⁾, en met
name op de artikelen 23, 30 en 57,

Overwegende dat op grond van Verordening (EEG) nr.
822/87 van de Raad van 16 maart 1987 houdende een
gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt ⁽²⁾, laat-
stelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1417/97 ⁽³⁾, bij
de tafeldruiven ingeteelde druivenrassen vanaf 1 augustus
1997 niet meer voor de wijnbereiding mogen worden
gebruikt; dat door de afschaffing van de mogelijkheid om
aan tafeldruiven een andere bestemming te geven,
ernstige problemen zijn ontstaan op de markt voor vers
fruit in bepaalde regio's van de Gemeenschap waar grote
hoeveelheden van dit product tot nu toe voor de wijnbe-
reiding en vervolgens voor distillatie werden gebruikt; dat
deze problemen ertoe zouden kunnen leiden dat van deze
producten veel meer uit de markt wordt genomen zonder
dat de betrokken telersverenigingen over enige afzetmo-
gelijkheid beschikken; dat het derhalve verantwoord lijkt
om in het kader van de gemeenschappelijke marktorde-
ning een overgangsperiode in te stellen voor de verse
producten waarvoor de bovengenoemde problemen zich
voordoen;

Overwegende dat de lidstaten gedurende een overgangs-
periode over de mogelijkheid moeten kunnen beschikken
om uit de markt genomen tafeldruiven te distilleren; dat
deze distillatie moet worden uitgevoerd door erkende
distillateurs die qua technische uitrusting en controlevoor-
zieningen de nodige garanties bieden;

Overwegende dat maatregelen dienen te worden vastge-
steld om er terdege op toe te zien dat deze uit de markt
genomen druiven noch voor de wijnbereiding noch als
gegist product in de wijnsector worden gebruikt; dat in
het kader van deze maatregelen het vervoer van deze uit
de markt genomen druiven naar de distilleerderijen moet
worden beperkt en aan deze druiven een verklikstof moet
worden toegevoegd zodat zij kunnen worden geïdentifi-
ceerd en kan worden voorkomen dat zij in de wijnsector
worden gebruikt; dat tevens moet worden bepaald dat de
bij de distillatie van deze druiven verkregen alcohol moet
worden gedensatureerd en dat deze alcohol uitsluitend
buiten de landbouwsector en de sector gedistilleerde
dranken mag worden afgezet;

Overwegende dat de lidstaten ervoor moeten zorgen dat
deze druiven op dezelfde voorwaarden aan alle marktdeel-
nemers worden aangeboden via passende procedures zoals
aanbestedingen of openbare veilingen; dat zij tevens alle
vormen van distorsie van de wijn- en alcoholmarkt
moeten voorkomen; dat zij bovendien moeten zorgen
voor controle op de methode die voor de verkrijging van
de alcohol wordt toegepast;

Overwegende dat het Comité van beheer voor verse
groenten en fruit geen advies heeft uitgebracht binnen de
door zijn voorzitter bepaalde termijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Tafeldruiven die in het verkoopseizoen 1997/1998 ter
uitvoering van artikel 23, lid 1, van Verordening (EG) nr.
2200/96 uit de markt zijn genomen, mogen via directe
distillatie tot alcohol van meer dan 80 % vol. worden
verwerkt volgens de in deze verordening vastgestelde
voorwaarden.

Artikel 2

De voor de verwerking tot alcohol bestemde uit de markt
genomen tafeldruiven moeten vóór het einde van het
verkoopseizoen 1997/1998 worden gedistilleerd.

Artikel 3

1. De in artikel 1 bedoelde tafeldruiven worden ge-
leverd aan erkende distilleerderijen. De lidstaten delen de
Commissie de lijst van erkende distilleerderijen mee.
2. De erkende distilleerderijen distilleren de geleverde
tafeldruiven overeenkomstig het bepaalde in artikel 4, en
onder officieel toezicht.

Artikel 4

1. De uit de markt genomen tafeldruiven die voor
distillatie zijn bestemd, mogen alleen worden vervoerd
om aan een erkende distilleerderij te worden geleverd.
2. Aan de uit de markt genomen tafeldruiven wordt
een in de nationale regelingen toegestane verklikstof
toegevoegd met de bedoeling de druiven te allen tijde te
kunnen identificeren en te voorkomen dat zij in de wijn-
sector worden gebruikt.

⁽¹⁾ PB nr. L 297 van 21. 11. 1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 84 van 27. 3. 1987, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 196 van 24. 7. 1997, blz. 10.

Artikel 5

1. De bij distillatie van de tafeldruiven verkregen alcohol wordt onmiddellijk met de daartoe bestemde merkstoffen als bedoeld in Verordening (EG) nr. 3199/93 van de Commissie⁽¹⁾ gedenatureerd.

2. Uit deze distillatie verkregen alcohol mag niet voor voedingsdoeleinden worden bestemd noch in de sector gedistilleerde dranken worden gebruikt.

Artikel 6

Voor alcohol die is verkregen door verwerking van uit de markt genomen tafeldruiven wordt geen communautaire steun verleend.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 1 augustus 1997.

Artikel 7

1. De lidstaten treffen alle nodige maatregelen om
 - ervoor te zorgen dat alle marktdeelnemers op dezelfde voorwaarden voor de in deze verordening bedoelde actie in aanmerking kunnen komen, met het oog waarop gebruik kan worden gemaakt van aanbestedingsprocedures of openbare veilingen,
 - distorsies van de wijn- en alcoholmarkt te voorkomen.
2. De lidstaten treffen de nodige maatregelen om te zorgen voor controle op de methode die wordt gebruikt om uit de markt genomen tafeldruiven tot alcohol te verwerken.

Artikel 8

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Voor de Commissie

Monika WULF-MATHIES

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 288 van 23. 11. 1993, blz. 12.

VERORDENING (EG) Nr. 1566/97 VAN DE COMMISSIE**van 1 augustus 1997****houdende afwijking van Verordening (EG) nr. 762/94 houdende toepassingsbepalingen inzake het uit productie nemen van grond als bedoeld in Verordening (EEG) nr. 1765/92 van de Raad**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1765/92 van de Raad van 30 juni 1992 tot instelling van een steunregeling voor producenten van bepaalde akkerbouwgewassen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1422/97 ⁽²⁾, en met name op artikel 12,

Overwegende dat in Verordening (EG) nr. 762/94 van de Commissie ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2930/95 ⁽⁴⁾, de toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1765/92 wat betreft het uit productie nemen van grond zijn vastgesteld en dat daarin met name is bepaald dat de uit productie genomen oppervlakten minstens tot en met 31 augustus braak moeten blijven liggen;

Overwegende dat bepaalde gebieden in de Gemeenschap in de maand juli 1997 door buitengewoon ernstige overstromingen zijn getroffen; dat het vee hierdoor moeilijker op de gebruikelijke plaatsen kan worden geweid; dat het dus wenselijk is tijdelijke alternatieven te zoeken om dit vee onder te brengen en te voederen; dat een gedeeltelijke oplossing voor deze situatie erin zou kunnen bestaan de in het kader van de regeling voor akkerbouwgewassen uit productie genomen grond te gebruiken; dat het echter raadzaam is maatregelen te nemen om ervoor te zorgen dat de beschikbaarstelling van deze grond geen winst oplevert;

Overwegende dat het dus noodzakelijk is vanaf 23 juli 1997 af te wijken van Verordening (EG) nr. 762/94;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Gezamenlijk Comité van beheer voor granen, oliën en vetten en gedroogde voedergewassen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor het verkoopseizoen 1997/1998 wordt, in afwijking van artikel 3, lid 3, en lid 4, eerste streepje, van Verordening (EG) nr. 762/97, de einddatum van 31 augustus vervroegd naar 22 juli 1997 voor de in de bijlage bij deze verordening genoemde gebieden.

Artikel 2

De betrokken lidstaten nemen alle noodzakelijke maatregelen om ervoor te zorgen dat de uit productie genomen grond zonder winst aan de veehouders in de betrokken gebieden ter beschikking wordt gesteld.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 23 juli 1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 1 augustus 1997.

Voor de Commissie

Monika WULF-MATHIES

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 181 van 1. 7. 1992, blz. 12.

⁽²⁾ PB nr. L 196 van 24. 7. 1997, blz. 18.

⁽³⁾ PB nr. L 90 van 7. 4. 1994, blz. 8.

⁽⁴⁾ PB nr. L 307 van 20. 12. 1995, blz. 8.

BIJLAGE

1. OOSTENRIJK

Niederösterreich*Verwaltungsbezirke*

- Gänserndorf
- Bruck/Leitha
- Baden
- Mödling
- Wiener Neustadt
- Neunkirchen
- Lilienfeld
- St. Pölten
- Tulln
- Wien-Umgebung

2. DUITSLAND

Brandenburg*Landkreise*

- Uckermark
- Barnim
- Märkisch-Oderland
- Oder-Spree
- Oberhavel
- Dahme-Spreewald
- Spree-Neiße

VERORDENING (EG) Nr. 1567/97 VAN DE RAAD

van 1 augustus 1997

tot instelling van een definitief antidumpingrecht op de invoer van handtassen van leder van oorsprong uit de Volksrepubliek China en tot beëindiging van de procedure betreffende de invoer van handtassen van kunststof en van textiel van oorsprong uit de Volksrepubliek China

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 9, leden 2 en 4, en artikel 10, lid 2,

Gelet op het door de Commissie na overleg met het Raadgevend Comité ingediende voorstel,

overwegende hetgeen volgt:

A. VOORLOPIGE MAATREGELEN

- (1) De Commissie heeft bij Verordening (EG) nr. 209/97⁽²⁾ een voorlopig antidumpingrecht ingesteld op de invoer in de Gemeenschap van handtassen van oorsprong uit de Volksrepubliek China, vallende onder GN-codes 4202 21 00 (van leder), 4202 22 10 (van kunststof) en 4202 22 90 (van textiel).

B. VERDERE PROCEDURE

- (2) Na de instelling van het voorlopige antidumpingrecht werden de belanghebbende partijen desgevraagd in de gelegenheid gesteld door de Commissie te worden gehoord. Een aantal ervan heeft tevens schriftelijke stukken ingediend met daarin hun zienswijze op de bevindingen.
- (3) De Commissiediensten hebben nader onderzoek uitgevoerd naar de aspecten van het belang van de Gemeenschap en hebben alle inlichtingen verzameld en geverifieerd die zij voor de definitieve bevindingen noodzakelijk achtten. Vanwege het grote aantal partijen die zichzelf bekend hebben gemaakt ruim na het verstrijken van de termijn alsmede de door de belanghebbende partijen in een zeer ver gevorderd stadium van het onderzoek en onmiddellijk na de instelling van voorlopige maat-

regelen naar voren gebrachte argumenten, heeft de Commissie bij uitzondering aanvaard deze partijen alsnog op te nemen in het onderzoek met betrekking tot het EG-belang.

- (4) De partijen werden op hun verzoek schriftelijk in kennis gesteld van de voornaamste feiten en overwegingen aan de hand waarvan beoogd werd zowel de instelling van definitieve rechten alsook de definitieve inning van de bedragen aan te bevelen die uit hoofde van het voorlopig recht als waarborg waren gesteld met betrekking tot de handtassen van leder, en de procedure met betrekking tot handtassen van kunststof en textiel te beëindigen.
- (5) Het door de partijen voorgelegde mondelinge en schriftelijke commentaar is in aanmerking genomen, waarbij de bevindingen van de Commissie zo nodig werden gewijzigd om hiermee rekening te houden.

C. ONDERSTEUNING VAN DE KLACHT

- (6) Enkele belanghebbende partijen beweerden dat de klacht door een groot deel van de EG-producenten niet werd ondersteund aangezien er geen bewijs bestond dat individuele producenten die een groot gedeelte van de totale productie vertegenwoordigen, deze steun verleenden. Tevens wezen zij erop dat het bezwaar van verschillende nationale bonden de representativiteit van de klacht negatief beïnvloedt.
- (7) Na een onderzoek voorafgaande aan de inleiding van de procedure, werd vastgesteld dat de nationale bonden van België, Frankrijk, Griekenland, Italië, Portugal, Spanje en het Verenigd Koninkrijk de klacht ondersteunden. De productie van hun aangesloten leden vormt een groot gedeelte (rond 70 %) van de totale EG-productie in de zin van artikel 5, lid 4, van Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad (hierna de „basisverordening” te noemen).
- (8) De steun van de leden van de nationale bonden (d.w.z. de individuele ondernemingen) werd door het European Committee of National Federations of the Leather, Travel Goods and Allied Industries (CEDIM) verkregen via de bovengenoemde nationale bonden, die de rechtsbevoegdheid bezitten hun leden te vertegenwoordigen.

⁽¹⁾ PB nr. L 56 van 6. 3. 1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 33 van 4. 2. 1997, blz. 11.

- (9) Vóór de inleiding van het onderzoek werd er geen bezwaar geregistreerd aangezien drie andere nationale bonden die lid zijn van de CEDIM (Oostenrijk, Duitsland en Nederland) binnen de CEDIM overeenkwamen geen bezwaar tegen de klacht aan te tekenen. Uiteindelijk heeft geen enkele onderneming of nationale bond van de resterende vijf andere lidstaten (Denemarken, Finland, Ierland, Luxemburg en Zweden) bezwaar tegen de klacht naar voren gebracht.
- (10) Na de inleiding van de procedure besloot de Britse bond zijn steun terug te trekken. De Oostenrijkse, de Duitse en de Nederlandse bond, die zich aanvankelijk hadden onthouden, besloten eveneens om zich tegen de procedure te keren. Deze ommekeer kan achteraf de geldigheid van de inleiding van de procedure niet aantasten. Gezien de geringe productie in deze landen (minder dan 7 % van de totale EG-productie) doet een dergelijke oppositie niets af aan het feit dat de klager nog steeds een groot gedeelte van de totale EG-productie vertegenwoordigt.
- (11) Uiteindelijk zijn vrijwel alle ondernemingen die zich tegen de procedure keerden importeurs en wederverkopers van handtassen die geen producenten van het betrokken product zijn. Hun bezwaar doet daarom voor de beoordeling van de representativiteit van de klacht niet ter zake.
- (12) De conclusie mag daarom luiden dat de Commissie vóór de inleiding van de procedure van de klager bewijsmateriaal had verzocht en verkregen dat hij voldeed aan de voorwaarden van artikel 5, lid 4, van de basisverordening met betrekking tot de representativiteit, en dat de verlangde mate van steun gedurende de hele procedure werd gehandhaafd.
- (13) Enkele belanghebbende partijen beweerden dat de keuze van de EG-producenten als beschreven in punt 5 van Verordening (EG) nr. 209/97, noch representatief is, noch statistisch gezien geldig, aangezien de gekozen ondernemingen waren geselecteerd uit een afzonderlijke lijst van ondernemingen die door de onderscheiden nationale bonden waren voorgelegd en niet afkomstig waren van de ledenlijsten die gebruikt werden om de representativiteit van de klacht te beoordelen. Deze partijen beweren dat de nationale bonden dus een voorselectie konden doorvoeren van hetzij alleen de EG-producenten die de klacht ondersteunden, dan wel van de producenten waarvan de financiële indicatoren de conclusies inzake schade zouden vergemakkelijken of ook producenten die bereid waren om mede te werken.
- (14) De keuze van de EG-producenten berustte op gedetailleerde inlichtingen die tevoren niet bij de nationale bonden dusdanig gedetailleerd of voor het betrokken tijdvak bekend waren. Daarom kon een geldige keuze van de EG-producenten niet worden gemaakt aan de hand van de door de nationale bonden voorgelegde ledenlijst als grondslag voor de klacht.
- (15) Ook het argument dat de nationale bonden tevoren al de EG-producenten hadden kunnen kiezen van wie de indicatoren de conclusies inzake schade zouden vergemakkelijken is eveneens onjuist. Er zij namelijk aan herinnerd dat algemene gegevens aangaande productie, verkopen, verbruik en werkgelegenheid beoordeeld zijn op het niveau van de bedrijfstak van de Gemeenschap als geheel, waar geen voorkeuze mogelijk is. Wat de gegevens betreffende de gekozen EG-producenten betreft, deze informatie is zo gedetailleerd en zo betrouwbaar dat deze gewoonlijk niet aan de nationale bonden wordt medegedeeld en daarom de nationale bonden geen ruimte voor enige vorm van voorkeuze laat. Dit argument dient daarom eveneens te worden verworpen.
- (16) Enkele partijen beweerden ook dat het niet bekendmaken van de identiteit van de gekozen EG-producenten hun het recht op verdediging heeft ontnomen.
- (17) De dreiging van vergeldingsmaatregelen op handelsgebied wordt een ernstig commercieel drukmiddel geacht dat een rechtvaardiging vormt voor het niet bekendmaken van de identiteit van de EG-producenten. Bovendien vormt het niet kennen van de identiteit van de gekozen EG-producenten geen belemmering van het recht op verdediging van de belanghebbende partijen die wel toegang hebben tot de niet-vertrouwelijke versies van de antwoorden op de vragenlijsten die door andere belanghebbende partijen gedurende de procedure zijn teruggestuurd.
- (18) Eén belanghebbende partij beweerde dat de keuze van de niet-geassocieerde importeurs wordt vertekend door het feit dat alleen belangrijke niet-geassocieerde importeurs zijn gekozen. Deze importeurs kunnen meestal, vanwege hun onderhandelingspositie, tegen lagere prijzen invoeren, hetgeen tot een distorsie voor geconstateerde dumpingmarges heeft geleid.

D. ONDERZOEK

- (19) Deze bewering is ongegrond. Niet-geassocieerde importeurs werden afhankelijk van de omvang van hun invoer en hun werkgelegenheid gekozen teneinde grote, middelgrote en kleine importeurs weer te geven.

De namen van de gekozen niet-geassocieerde importeurs in Frankrijk dienen als volgt te worden aangepast: in plaats van Dané et Gailly in punt 10 van Verordening (EG) nr. 209/97 dient men te lezen Pollyconcept. Dit doet niet af aan de geldigheid van de bevindingen van de Commissie, aangezien de gegevens van laatstgenoemde onderneming consequent konden worden gebruikt.

- (20) Na de instelling van de voorlopige antidumpingmaatregelen werd een producent/exporteur (Gebr. Picard International Ltd) op zijn verzoek een exporteursvragenlijst toegezonden die deze volledig beantwoord heeft teruggestuurd. Deze producent/exporteur was voorafgaande aan Verordening (EG) nr. 209/97 niet onderzocht aangezien hij aanvankelijk zijn rol als importeur had benadrukt en niet zijn rol als geassocieerde exporteur, ofschoon hij zichzelf binnen de termijn van lid 7 van het bericht van inleiding wel als dusdanig kenbaar had gemaakt.
- (21) Een groot aantal producenten/exporteurs hebben zichzelf kenbaar gemaakt en hebben aangeboden mede te werken, onmiddellijk voorafgaande aan of na de bekendmaking van Verordening (EG) nr. 209/97, d.w.z. ruim na de termijn die in lid 7 van het bericht van inleiding was vastgesteld. Deze ondernemingen zijn daarom niet als belanghebbende partijen in de procedure in aanmerking genomen, terwijl hun verzoeken om individuele behandeling derhalve als niet aanvaardbaar terzijde zijn gelegd.

E. BETROKKEN PRODUCT — SOORTGELIJK PRODUCT

1. Betrokken product

- (22) Voor de voorlopige bevindingen beschouwde de Commissie handtassen van leder, van plastic en van textiel als één product, aangezien zij geacht werden dezelfde kenmerken te bezitten en voor hetzelfde gebruik bedoeld te zijn.
- (23) Na de instelling van voorlopige maatregelen vroegen enkele belanghebbende partijen een onderscheid te maken tussen handtassen van leder enerzijds en handtassen van kunststof (van kunststof of textiel) anderzijds.

Enkele partijen vroegen tevens om een onderscheid tussen handtassen van leder, handtassen van stukjes leder en handtassen van met polyurethaan (PU) bekleed splitleder, vanwege de beweerde verschillen in stijl, kwaliteit, afwerking, gebruik, prijs en consumentenbeoordeling.

- (24) Er zij aan herinnerd dat het de standaardpraktijk van de Commissie is, bevestigd door het Europees Hof van Justitie, dat het betrokken product overeenkomstig zijn fysieke basiskkenmerken, gebruik, onderlinge verwisselbaarheid en consumentenbeoordeling moet worden omschreven.

- (25) Uit het onderzoek is wat dit aangaat gebleken dat de verschillende soorten grondstoffen die bij de vervaardiging van lederen en handtassen van kunststof worden gebruikt, aan het product duidelijk verschillende fysieke hoedanigheden verlenen.

Hoewel hun algemeen gebruik hetzelfde is, is thans geconstateerd dat de consument een duidelijk onderscheid maakt tussen lederen handtassen en handtassen, waarbij de keus van de consument hoofdzakelijk wordt bepaald door de grondstof aan de buitenkant van de handtas.

- (26) Uit het onderzoek is tevens gebleken dat er op de markt voor handtassen stabiele consumentenvoorkeuren bestaan. Van een onderlinge verwisselbaarheid van de twee soorten handtassen is daarom vrijwel geen sprake, behalve in zeer beperkte mate in de sector op leder gelijkende kunststof handtassen. Dit heeft tussen lederen en handtassen van kunststof een aanzienlijk prijsverschil mogelijk gemaakt, leidende tot twee verschillende marktsegmenten die door duidelijke scheidslijnen worden gemarkeerd waartussen geen grote onderlinge uitwisselbaarheid mogelijk is.

- (27) Om die reden en overeenkomstig de gevestigde praktijk van de instellingen aangaande productomschrijving, dienen lederen en handtassen van kunststof als verschillende producten te worden aangemerkt.

2. Soortgelijk product

- (28) Enkele partijen voerden aan dat de in de Gemeenschap vervaardigde lederen handtassen en de uit de Volksrepubliek China ingevoerde handtassen geen soortgelijke producten in de zin van artikel 1, lid 4, van de basisverordening zijn vanwege de verschillen in kwaliteit, ontwerp en gebruik. Tevens is aangevoerd dat de verschillen in kwaliteit tussen de ingevoerde handtassen en de in de Gemeenschap vervaardigde handtassen zodanig zijn dat beide producten niet onderling concurreren.

- (29) Het onderzoek heeft verder opgeleverd dat binnen elk van de twee betrokken producten (lederen handtassen/synthetische handtassen) de ingevoerde handtassen alle soorten bestrijken, van de betere tot de mindere kwaliteiten, en als zodanig rechtstreeks concurreren met alle niveaus van de Gemeenschapsproductie. Deze bevindingen worden gesteund door de informatie terzake van verschillende medewerkende importerende EG-producenten, waaruit blijkt dat de in de Gemeenschap vervaardigde handtassen en de uit de Volksrepubliek China ingevoerde handtassen geen kwaliteitsverschillen kennen, omdat beide producten tot dezelfde collecties behoren en aan dezelfde afnemers worden verkocht. Er bestaan daarom over het geheel genomen geen kwaliteitsverschillen voor vergelijkbare modellen.
- (30) Wat verschillen in ontwerp betreft kan niet worden geconcludeerd dat deze als zodanig een verschillend soortgelijk product zouden opleveren. Enkele importeurs hebben hierbij zelfs erkend dat zij hun handtassen in de Gemeenschap laten ontwerpen, naargelang van de modetrends van het seizoen, evenals de EG-fabrikanten.
- (31) Aangezien lederen handtassen en handtassen van kunststof verschillende producten worden geacht te zijn, werden er voor lederen handtassen en handtassen van kunststof afzonderlijke normale waarden samengesteld, overeenkomstig artikel 2, lid 7, van de basisverordening, aan de hand van de productiekosten voor deze twee producten van de twee medewerkende Indonesische producenten, waaraan een redelijk bedrag is toegevoegd voor winst en kosten vanwege verkoop en algemene en administratieve kosten („VAA”). De bevindingen in artikel 28 (vierde streepje) van Verordening (EG) nr. 209/97 over de representativiteit van de twee Indonesische producenten worden met betrekking tot beide soortgelijke producten bevestigd.
- (32) Er werd aangevoerd dat de productiekosten van de medewerkende Indonesische producenten moeten worden aangepast om er rekening mee te houden dat de Chinese exporteurs hoofdzakelijk grondstoffen invoeren in het kader van de regeling actieve veredeling. Hierbij werd geconstateerd dat nu juist de grondstoffen voor beide soortgelijke producten die door de medewerkende Indonesische producenten werden gebruikt, van niet-Indonesische oorsprong waren en in Indonesië volgens de regeling actieve veredeling waren ingevoerd. Hieruit blijkt dat het aankoopbeleid in Indonesië en China hetzelfde is en dat er daaromtrent dus geen aanpassing noodzakelijk is.
- (33) Eén exporteur bracht naar voren dat het percentage van de door de Commissie gebruikte VAA niet representatief was voor de door de Chinese exporteurs gemaakte VAA. Hiermede rekening houdend werden de VAA herzien aan de hand van de werkelijke VAA die door de Indonesische exporteurs van handtassen waren gemaakt en die werden geverifieerd voor zover het handelsniveau vergelijkbaar bleek te zijn met de verkopen van de Chinese exporteurs.

F. DUMPING

1. Normale waarde

- (31) Wat de keuze van het land van vergelijking betreft voerde een importeur aan dat noch in Verordening (EG) nr. 209/97 noch in de bekendgemaakte documenten voldoende was uitgelegd waarom India of Taiwan niet als landen van vergelijking waren genomen. De Raad is echter van mening dat de punten 24 tot en met 26 van Verordening (EG) nr. 209/97 hieromtrent voldoende nauwkeurig zijn.
- (32) Enkele belanghebbende partijen hebben verzocht de namen van twee medewerkende Indonesische ondernemingen bekend te maken aangezien dit voor het daadwerkelijk uitoefenen van de rechten van de verdediging noodzakelijk zou zijn. De Raad acht het evenwel niet mogelijk de namen van deze ondernemingen vrij te geven aangezien de medewerking van deze bedrijven alleen kon worden verkregen na de strikte waarborg van vertrouwelijke behandeling van de identiteit van de bedrijven door de Commissie. Bovendien zou het geven van de werkelijke namen van die bedrijven de rechten van de verdediging van deze belanghebbende partijen niet versterken. De voornaamste economische feiten die hierbij de situatie van deze twee exporteurs kenmerken, zijn volledig in punt 28 en 29 van Verordening (EG) nr. 209/97 omschreven.

2. Prijs bij uitvoer

- (36) Gezien de geringe medewerking in deze procedure van de Chinese exporteurs (met inbegrip van de uitvoer van Gebr. Picard International Ltd), van slechts 1,58 % van alle uitvoer uit de Volksrepubliek China, konden de prijzen bij uitvoer van de medewerkende exporteurs niet representatief worden geacht voor de prijzen die werden gerekend door exporteurs die niet medewerkten.
- (37) Voor de definitieve bevindingen werden uitvoerprijzen van de medewerkende bedrijven Shilton en Lee & Man gebruikt met betrekking tot de twee soortgelijke producten, met gebruikmaking van

dezelfde werkwijze als voor de voorlopige bevindingen. De bevindingen van de punten 33 en 34 van Verordening (EG) nr. 209/97 worden in dat opzicht bevestigd.

gemiddelden voor elk van de twee betrokken producten (d.w.z. afzonderlijk voor lederen handtassen en handtassen van kunststof).

- (38) De derde medewerkende exporteur (Gebr. Picard International Ltd), die in Verordening (EG) nr. 209/97 niet met name was genoemd, bleek al zijn uitvoer naar de EG via een geassocieerde in de Gemeenschap gevestigde onderneming te laten lopen. Zijn prijzen bij uitvoer werden daarom samengesteld op basis van artikel 2, lid 9, van de basisverordening, door van de prijzen die door de geassocieerde importeur aan zijn eerste onafhankelijke afnemers werden gerekend zijn VAA af te trekken en een winstmarge die gebaseerd was op de gemiddelde winst van niet-geassocieerde importeurs.
- (39) De prijzen bij uitvoer van de niet-medewerkende Chinese exporteurs werden vastgesteld zoals in punt 32 van Verordening (EG) nr. 209/97 uiteen is gezet. Deze werkwijze wordt hierbij bevestigd.

3. Vergelijking

- (40) De gewogen gemiddelde normale waarde FOB Indonesië voor elk van de lederen en handtassen van kunststof werd vergeleken met de gewogen gemiddelde prijs bij uitvoer FOB China met betrekking tot elk van de twee soortgelijke producten. Met het oog op een billijke vergelijking tussen de normale waarde en de prijs bij uitvoer, werden overeenkomstig artikel 2, lid 10, van de basisverordening correcties aangebracht, in de gevallen waarin daarom werd gevraagd en bevredigend bewijsmateriaal was overgelegd waaruit kon blijken dat dergelijke verschillen van invloed waren op de prijsvergelijkbaarheid.
- (41) Een exporteur voerde aan dat de vergelijking tussen de normale waarde en de prijs bij uitvoer met betrekking tot ieder afzonderlijk model handtas of catalogusnummer (gewoonlijk het „stijlnummer” genoemd) moest geschieden en niet aan de hand van de gemiddelden van elk soortgelijk product. De Raad meent evenwel dat praktisch gesproken een vergelijking op dit niveau niet mogelijk is vanwege de bijzonder grote variëteit aan modelnummers, waarbij elk modelnummer verschillende fysieke hoedanigheden en combinaties van kenmerken en toebehoren kent. Bovendien bleken er geen objectieve criteria te bestaan voor het maken van onderscheid tussen bijzondere categorieën of modellen binnen het respectieve soortgelijk product. Om soortgelijke redenen kon de Commissie de normale waarde en de prijs bij uitvoer niet vergelijken aan de hand van categorieën waarin modelnummers of catalogusnummers samengebracht waren. Daaruit blijkt dat de enige redelijke methode voor de Commissie was om de normale waarde en de prijs bij uitvoer te vergelijken met betrekking tot de

4. Dumpingmarges

- (42) Drie medewerkende producenten/exporteurs — in Hongkong gebaseerde particuliere ondernemingen met fabrieken voor handtassen in China — hebben, zoals hierboven was aangegeven, aanvaardbare verzoeken voor individuele behandelingen ingediend, d.w.z. de opstelling van afzonderlijke prijzen bij uitvoer en derhalve van individuele dumpingmarges en schademarges.
- (43) De bevindingen van de punten 37 tot en met 40 van Verordening (EG) nr. 209/97 zijn bevestigd met betrekking tot de twee ondernemingen waaraan voorlopig een individuele behandeling was toegekend.
- (44) Bovendien werd het verzoek om individuele behandeling van een derde exporteur/producent (Gebr. Picard International Ltd) onderzocht. Er werd geconstateerd dat diens feitelijke situatie sterk overeenkwam met die van de twee ondernemingen die voorlopig een individuele behandeling hadden verkregen en in de punten 38 en 39 van Verordening (EG) nr. 209/97 waren beschreven.
- (45) De Raad is van mening dat de drie medewerkende ondernemingen die om individuele behandeling verzochten, een ruime mate van onafhankelijkheid ten opzichte van de Chinese overheidsinstanties genoten die vergelijkbaar was met die in een land met een markteconomie, en dat het gevaar de uitvoer via deze bronnen te laten verlopen met individuele antidumpingrechten derhalve zeer beperkt leek te zijn. Dientengevolge zijn er voor de drie betrokken exporteurs afzonderlijke prijzen bij uitvoer en individuele dumping- en schademarges vastgesteld, als uitzondering op het beginsel van per land berekende dumpingmarges met betrekking tot niet-markteconomielanden (artikel 9, lid 5, van de basisverordening). Er zij op gewezen dat een individuele behandeling alleen wordt toegekend voor het soortgelijke product dat werkelijk door de betrokken exporteur gedurende het onderzoekstijdvak was vervaardigd en naar de Gemeenschap was uitgevoerd, namelijk lederen handtassen met betrekking tot Shilton en Gebr. Picard International Ltd en handtassen van kunststof met betrekking tot Lee & Man.
- (46) De dumpingmarges die waren vastgesteld voor de ondernemingen waaraan individuele behandeling was toegekend, zijn als volgt vastgesteld:
- Shilton, met betrekking tot lederen handtassen: geen
 - Gebr. Picard International Ltd, met betrekking tot lederen handtassen: 7,7 %
 - Lee & Man, met betrekking tot handtassen van kunststof: 64,7 %.

- (47) De gewogen gemiddelde dumpingmarge voor de exporteurs aan wie geen individuele behandeling is toegekend is vastgesteld op:

— 83,5 % met betrekking tot lederen handtassen, en

— 151 % met betrekking tot handtassen van kunststof

van de CIF-prijs bij uitvoer grens Gemeenschap vóór inklaring.

G. LEDEREN HANDTASSEN

A. SCHADE

1. Verbruik op de markt van de Gemeenschap

- (48) Tussen 1992 en het onderzoektijdvak is het verbruik van lederen handtassen in de Gemeenschap van ongeveer 51 miljoen eenheden gestegen tot 52,3 miljoen eenheden, d.w.z. met ongeveer 2,5 %.

2. Omvang en marktaandeel van de invoer

- (49) Tussen 1992 en het onderzoektijdvak steeg de invoer van lederen handtassen van oorsprong uit de Volksrepubliek China van 8,2 miljoen eenheden tot 10,4 miljoen eenheden, d.w.z. met 27 %. Gemeten naar waarde, belooft de stijging 15 %, van 43,6 miljoen ecu in 1992 tot 50 miljoen ecu gedurende het onderzoektijdvak.
- (50) Het aandeel op de EG-markt van de invoer van lederen handtassen van oorsprong uit de Volksrepubliek China steeg van 16 % in 1992 tot 20 % gedurende het onderzoektijdvak.

3. Prijzen van de invoer met dumping en onderbieding

- (51) Zoals in de verordening voorlopig recht reeds was vermeld, zijn officiële statistische gegevens, vanwege de niet-medewerking van de Chinese exporteurs, gebruikt voor de analyse van de prijsontwikkeling van ingevoerde lederen handtassen. De gemiddelde CIF-prijs bij invoer van lederen handtassen is dus met 9 % gedaald, van 5,29 ecu per eenheid in 1992 tot 4,79 ecu per eenheid gedurende het onderzoektijdvak.
- (52) De berekening van de prijsunderbieding is gegaan volgens de in Verordening (EG) nr. 209/97 gebruikte werkwijze, d.w.z. de CIF-prijzen bij invoer van de geselecteerde niet-geassocieerde importeurs, aangepast aan de leveringen aan de afnemer, werden vergeleken met de verkoopprijzen in de Gemeenschap van die EG-producenten van wie de productie, op hetzelfde handelsniveau, de meest verkochte basismodellen omvatten.

- (53) Uitgedrukt als een percentage van de verkoopprijzen van de EG-producenten, blijkt uit de vergelijking met de prijzen bij invoer van niet-geassocieerde importeurs, zoals deze opnieuw zijn berekend na door belanghebbende partijen voorgedragen onderbouwde argumenten, en na de instelling van voorlopige maatregelen, een onderbieding voor lederen handtassen van 31,4 %.

4. Toestand van de bedrijfstak van de Gemeenschap

a) Productie

- (54) De productie van lederen handtassen door de bedrijfstak van de Gemeenschap steeg van een geschatte 26,5 miljoen eenheden in 1992 tot 30,3 miljoen eenheden gedurende het onderzoektijdvak. Gemeten in waarde steeg de productie van naar schatting 905 miljoen ecu in 1992 tot 1 100 miljoen ecu gedurende het onderzoektijdvak, d.w.z. met 21 %.

b) Verkoopvolume

- (55) Een daling is vastgesteld in het verkoopvolume van de productie van de bedrijfstak van de Gemeenschap tussen 1992 en het onderzoektijdvak. De verkoop daalde namelijk van rond 21 miljoen eenheden in 1992 tot 20 miljoen eenheden gedurende het onderzoektijdvak, i.e. een daling met ongeveer 5 %. Gemeten naar waarde daalde de verkoop met circa 8 %, van rond 600 miljoen ecu in 1992 tot 550 miljoen ecu gedurende het onderzoektijdvak.

c) Marktaandeel

- (56) Het aandeel in de communautaire markt van de bedrijfstak van de Gemeenschap, gemeten in eenheden, daalde van ongeveer 41 % in 1992 tot ongeveer 39 % gedurende het onderzoektijdvak.

d) Winstgevendheid en werkgelegenheid

- (57) Ingevolge artikel 3, lid 8, van de basisverordening zijn de winstgevendheid en de werkgelegenheid van de EG-producenten berekend aan de hand van de kleinste groep producten waarvoor door de geselecteerde EG-producenten gegevens zijn overgelegd, d.w.z. voor handtassen zowel van leder als van synthetische stoffen.

De herziene gewogen gemiddelde winstgevendheid van de verkoop in de Gemeenschap geeft een daling te zien van 5,9 % in 1992 naar 1,3 % gedurende het onderzoektijdvak.

Over de gehele verkoop behaalde de communautaire bedrijfstak een globale winstmarge van ongeveer 5 %.

- (58) De werkgelegenheidscijfers in de sector handtassen, geëxtrapoleerd uit de inlichtingen van de EG-producenten in de analyse over het belang van

de Gemeenschap, laten zien dat de werkgelegenheid van ongeveer 18 600 arbeidskrachten in 1992 is teruggelopen tot 14 000 arbeidskrachten gedurende het onderzoektijdvak, d.w.z. een daling van 25 %.

5. Conclusie inzake schade

- (59) Uit de economische indicatoren van de bedrijfstak van de Gemeenschap die zijn bestudeerd in samenhang met de conclusies inzake de omvang van de invoer en de prijzen daarvan, is gebleken dat de toestand van de EG-producenten tussen 1992 en het onderzoektijdvak met betrekking tot lederen handtassen is verslechterd. Zoals is aangetoond, heeft de bedrijfstak van de Gemeenschap als geheel geleden onder een afnemend verkoopvolume, verlies van marktaandeel, gedaalde werkgelegenheid en afgenomen winstgevendheid op de communautaire markt.
- (60) Wat de productie betreft, wordt voorts verwezen naar het feit dat de uitvoer van de EG-producenten aanzienlijk is gestegen.
- (61) De Raad is derhalve van mening dat de situatie van de EG-bedrijfstak precair is en de tendens is dat die situatie nog verslechtert.

B. OORZAKELIJK VERBAND

1. Gevolgen van de invoer met dumping

- (62) De penetratie van de markt van de Gemeenschap met de invoer van lederen handtassen uit de Volksrepubliek China tegen dumpingprijzen die de prijzen van de producenten van de Gemeenschap aanzienlijk onderboden, viel samen met een verlies aan marktaandeel en een verslechtering van de financiële situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap. Gezien de toenemende hoeveelheid handtassen die tegen lage dumpingprijzen werden verkocht, werd het in de loop van het onderzoek duidelijk dat vele producenten van de Gemeenschap niet meer konden concurreren met de bedrijven die tegen dumpingprijzen artikelen invoerden.
- (63) Doordat bovendien het hele assortiment te lijden had van de concurrentie en het distributiesysteem gemeenschappelijk was voor producten die in de Gemeenschap waren vervaardigd en producten die uit de Volksrepubliek China werd ingevoerd, was het grote verschil in prijzen, dat de vorm aannam van onderbieding, een rechtstreekse oorzaak van de precaire situatie waarin de bedrijfstak van de Gemeenschap zich bevindt.
- (64) Bijgevolg wordt ervan uitgegaan dat de invoer met dumping van oorsprong uit de Volksrepubliek

China sterk is toegenomen, zulks tegen prijzen die prijsstijgingen onmogelijk zullen maken.

2. Gevolgen van andere factoren

- (65) Er werd zorgvuldig op toegezien dat de gevolgen van andere factoren voor de bedrijfstak van de Gemeenschap niet werden toegeschreven aan de invoer in kwestie.
- (66) In dit verband verwezen bepaalde belanghebbenden vooral naar de invoer in de Gemeenschap van handtassen uit India.

Uit de beschikbare gegevens van Eurostat blijkt dat de ingevoerde hoeveelheden lederen handtassen uit India tussen 1992 en het onderzoektijdvak stabiel bleven, namelijk ongeveer 5 miljoen stuks. De prijzen van deze invoer stegen van ongeveer 8 ecu in 1992 tot ongeveer 9,2 ecu gedurende het onderzoektijdvak, hetgeen neerkomt op een stijging met 15 %; dit betekent dat deze prijzen duidelijk boven die van de Chinese handtassen lagen. Het aandeel van de uit India ingevoerde hoeveelheid handtassen op de markt van de Gemeenschap daalde met 4 % tussen 1992 en het onderzoektijdvak.

- (67) Uitgedrukt in stuks is de invoer van lederen handtassen uit Hongkong gestegen van ongeveer 400 000 in 1992 tot ongeveer 750 000 gedurende het onderzoektijdvak. In verhouding tot de totale invoer van handtassen in de Gemeenschap steeg het aandeel van de uit Hongkong ingevoerde hoeveelheden van 1,9 % in 1992 tot 3,3 % gedurende het onderzoektijdvak. Het aandeel van de invoer van handtassen uit Hongkong op de markt van de Gemeenschap bleef evenwel betrekkelijk laag; het steeg, uitgedrukt in hoeveelheden, van 0,6 % in 1992 tot 1,4 % gedurende het onderzoektijdvak.
- (68) Het aandeel van de invoer uit andere derde landen in de totale invoer daalde van 32 % in 1992 tot 30 % gedurende het onderzoektijdvak. Het aandeel van deze invoer, uitgedrukt in hoeveelheden op de markt van de Gemeenschap, daalde van 12 % in 1992 tot 11 % gedurende het onderzoektijdvak.

Er zij op gewezen dat het aandeel van de invoer uit alle derde landen, met uitzondering van de Volksrepubliek China, op de markt van de Gemeenschap stabiel is gebleven tussen 1992 en het onderzoektijdvak; uitgedrukt in eenheden bedroeg dit aandeel 23 %.

3. Conclusie inzake het oorzakelijk verband

- (69) Hoewel bepaalde andere factoren kunnen hebben bijgedragen tot de precaire situatie waarin de bedrijfstak van de Gemeenschap zich bevindt, dreigen de grote hoeveelheden met dumping ingevoerde artikelen uit de Volksrepubliek China op zich de bedrijfstak van de Gemeenschap aanzien-

lijke schade te berokkenen. Deze conclusie is gebaseerd op de diverse hierboven vermelde elementen, en vooral het niveau van de prijsontersbieding, het marktaandeel dat dit land door de invoer van handtassen op de bedrijfstak van de Gemeenschap kon veroveren en de verslechtering van de rentabiliteit van de producenten van de Gemeenschap.

C. BELANG VAN DE GEMEENSCHAP

1. Algemene beschouwingen

- (70) Onder verwijzing naar de overwegingen 76 en volgende van Verordening (EG) nr. 209/97 wordt eraan herinnerd dat een evaluatie van de verschillende belangen, met inbegrip van de belangen van de bedrijfstak van de Gemeenschap, de importeurs, de distributeurs en de kleinhandelaren heeft plaatsgevonden en dat de Commissie voorlopig concludeerde dat er geen dwingende redenen waren om geen maatregelen tegen de invoer in kwestie te nemen. Bovendien zegde de Commissie toe bepaalde punten in verband met het belang van de Gemeenschap die ten tijde van de voorlopige vaststellingen niet voldoende waren gestaafd, te zullen onderzoeken.

2. Gevolgen voor de bedrijfstak van de Gemeenschap

a) Huidige situatie van de bedrijfstak

- (71) Uit de gegevens die de Commissie heeft ontvangen van de 50 producenten in de Gemeenschap die de aan belanghebbenden toegezonden vragenlijst over het belang van de Gemeenschap hebben teruggestuurd en die ongeveer 20 % van de totale productie van handtassen in de Gemeenschap voor hun rekening nemen, blijkt dat in de Gemeenschap voor het merendeel lederen handtassen worden vervaardigd. Lederen handtassen hebben een aandeel van 93 % in de waarde van de totale productie van de Gemeenschap.
- (72) Aan het product wordt in de Gemeenschap aanzienlijke creatieve waarde toegevoegd in de vorm van design, nieuwigheden en kwaliteit. De producenten in de Gemeenschap beschikken over een speciale know-how voor de bewerking van leder die het gevolg is van een lange traditie in deze sector van de Gemeenschap.
- (73) Het aandeel dat de bedrijfstak van de Gemeenschap had in de markt van de lederen handtassen van de Gemeenschap bedroeg 39 % gedurende het onderzoekstijdvak, hetgeen wijst op zijn economisch belang.
- (74) De levensvatbaarheid van de bedrijfstak blijkt ook uit zijn prestaties op de exportmarkten; deze presta-

ties zijn belangrijk en nemen toe ten gevolge van het „sleeptouw-effect” van de merknamen die de verkoop van handtassen „made in Europe” stimuleren. De uitvoer van lederen handtassen door de bedrijfstak van de Gemeenschap is gestegen van ongeveer 6 miljoen stuks in 1992 tot ongeveer 10 miljoen stuks gedurende het onderzoekstijdvak.

b) Gevolgen van de instelling/niet-instelling van maatregelen

- (75) Geen enkel element wijst erop dat, indien geen antidumpingmaatregelen worden genomen, er geen verdere verslechtering van de situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap zou optreden en een bedrijfstak die intrinsiek zowel levensvatbaar als concurrerend is, niet verder nadeel zou worden berokkend.
- (76) De situatie van de producenten in de Gemeenschap die tevens importeur zijn, werd onderzocht en men kwam tot de conclusie dat de meerderheid van de bedrijven die het onderwerp waren van het onderzoek lederen handtassen in de Gemeenschap vervaardigen en handtassen van kunststof uit de Volksrepubliek China invoeren. Indien deze producenten al lederen handtassen invoerden, was deze invoer in het algemeen bijkomstig.

3. Gevolgen voor de importeurs/handelaren

- (77) Uit bijkomend onderzoek is gebleken dat het volledige bedrag van het voorlopige antidumpingrecht (39,2 %) in het algemeen gelijkelijk wordt gedragen door de verschillende personen die de distributieketen vormen, met name de importeur, de kleinhandelaar en, tenslotte, de consument. Dit schijnt mogelijk te zijn door de gemiddelde prijsverhoging van ongeveer 70 % die zowel importeur als kleinhandelaar toepassen op de prijs CIF, inclusief een winst van 14 % op de omzet.
- (78) De gevolgen van definitieve maatregelen voor de importeurs en de handelaren dienen gezien te worden in het licht van de bevindingen met betrekking tot het product in kwestie. Het beperken van het toepassingsgebied van de maatregelen tot uitsluitend lederen handtassen (zie overwegingen 118 en volgende) zal ook de gevolgen van maatregelen tot de betrokken belanghebbende partijen beperken.
- (79) Sommige importeurs voerden aan dat zij hun activiteiten dienden te staken, dan wel dat zij met financiële moeilijkheden te kampen hadden. Aangezien importeurs in het algemeen aankopen in US-dollars, ondervinden zij momenteel schade door de US-dollar, die vergeleken met de Europese munten sterk staat. De conclusie luidt dan ook dat de zwakke financiële situatie van bepaalde importeurs/handelaren derhalve ook dient te worden toegeschreven aan wisselkoersschommelingen.

- (80) Wat het argument betreft dat de instelling van antidumpingmaatregelen de verkoop van de producenten in de Gemeenschap niet zal doen stijgen, maar de importeurs in andere derde landen zal doen inkopen, dient erop te worden gewezen dat antidumpingmaatregelen niet ten doel hebben de invoer uit derde landen, tegen prijzen die geen dumpingprijzen zijn, te beperken. Bovendien werd in het kader van het onderzoek bevestigd dat het niet waarschijnlijk is dat een groot gedeelte van de importeurs lederen handtassen in andere derde landen zal kopen, aangezien de fabricage van lederen handtassen gespecialiseerde arbeidskrachten en know-how vereist en de Volksrepubliek China hierover momenteel beschikt.
- (81) Gezien het bovenstaande is het niet waarschijnlijk dat maatregelen die van toepassing zullen zijn op de invoer van lederen handtassen, nadelige gevolgen zullen hebben voor de activiteiten in de distributieketen.

4. Gevolgen voor de consumenten

- (82) Zoals hierboven werd vermeld, wordt het volledige bedrag van het recht momenteel gedeeld door de verschillende personen in de distributieketen. Derhalve zullen de gevolgen van het recht voor de consument in de vorm van een prijsstijging waarschijnlijk niet meer bedragen dan 9 %.
- (83) Aangezien bovendien lederen handtassen afhankelijk zijn van de mode en dus niet op regelmatige basis worden gekocht, dient er bij een matige prijsstijging voor de consument rekening mee te worden gehouden dat de stijging van de prijs van een handtas door een consument niet zo duidelijk wordt opgemerkt en dat dit bijgevolg op lange termijn geen grote invloed op de vraag zal hebben.
- (84) Er wordt derhalve niet verwacht dat definitieve maatregelen die van toepassing zullen zijn op de invoer van lederen handtassen, ernstige gevolgen zullen hebben voor de consument.

5. Conclusie in verband met het belang van de Gemeenschap

- (85) Gezien het bovenstaande wordt geoordeeld dat de conclusies die door de Commissie werden getrokken in Verordening (EG) nr. 209/97 met betrekking tot het belang van de Gemeenschap, wat lederen handtassen betreft, dienen te worden bevestigd. Er zijn geen dwingende redenen om te concluderen dat het instellen van definitieve maatregelen niet in het belang van de Gemeenschap zou zijn.

H. HANDTASSEN VAN KUNSTSTOF

A. SCHADE

1. Verbruik op de markt van de Gemeenschap

- (86) Tussen 1992 en het onderzoektijdvak steeg het verbruik van handtassen van kunststof in de Gemeenschap van 73 miljoen stuks tot 96 miljoen stuks, hetgeen neerkomt op een stijging met ongeveer 31 %.

2. Ingevoerde hoeveelheden en marktaandeel

- (87) Tussen 1992 en het onderzoektijdvak steeg de invoer van handtassen van kunststof uit de Volksrepubliek China van 53 miljoen stuks tot 78 miljoen stuks, m.a.w. met 47 %. Uitgedrukt in waarde bedroeg de stijging 31 %, namelijk van 152 miljoen ecu in 1992 tot 199 miljoen ecu gedurende het onderzoektijdvak.
- (88) Het aandeel van de invoer van handtassen uit de Volksrepubliek China op de markt van de Gemeenschap steeg van 73 % in 1992 tot 81 % gedurende het onderzoektijdvak.

3. Prijzen van de invoer met dumping en onderbieding

- (89) De gemiddelde invoerprijzen CIF van handtassen van kunststof, zoals door Eurostat gemeld, zijn met 10 % gedaald van 2,8 ecu per stuk in 1992 tot 2,5 ecu per stuk gedurende het onderzoektijdvak.
- (90) De onderbiedingsmarge bedraagt 27,8 % voor handtassen van kunststof.

4. Situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap

a) Productie

- (91) De geraamde productie van handtassen van kunststof van de bedrijfstak van de Gemeenschap bleef tussen 1992 en het onderzoektijdvak schommelen rond 14 miljoen stuks.

b) Verkochte hoeveelheden

- (92) Er werd vastgesteld dat de in de Gemeenschap verkochte hoeveelheden van door de bedrijfstak van de Gemeenschap vervaardigde handtassen daalden met ongeveer 70 % tussen 1992 en het onderzoektijdvak. De verkoop daalde namelijk van ongeveer 6 miljoen stuks in 1992 tot ongeveer 2 miljoen stuks gedurende het onderzoektijdvak.

c) Marktaandeel

- (93) Het aandeel van de bedrijfstak van de Gemeenschap op de markt van de Gemeenschap, daalde, uitgedrukt in stuks, van ongeveer 9 % in 1992 tot ongeveer 3 % gedurende het onderzoektijdvak.

d) Rentabiliteit en werkgelegenheid

- (94) De algemene rentabiliteit van de producenten in de Gemeenschap daalde geleidelijk van 5,9 % in 1992 tot 1,3 % gedurende het onderzoektijdvak.
- (95) De werkgelegenheid in de sector van de handtassen daalde van ongeveer 18 600 arbeidsplaatsen in 1992 tot 14 000 arbeidsplaatsen gedurende het onderzoektijdvak, hetgeen neerkomt op een daling met 25 %.

5. Conclusie in verband met de schade

- (96) De conclusie luidt dat de bedrijfstak van de Gemeenschap die handtassen van kunststof vervaardigt, aanmerkelijke schade heeft geleden in de zin van artikel 3 van de basisverordening.
- (97) Eén en ander is het gevolg van de verslechtering van de economische situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap gedurende de periode van 1992 tot het onderzoektijdvak; er kon namelijk een daling worden vastgesteld voor de verkochte hoeveelheden, het marktaandeel, de werkgelegenheid en de rentabiliteit, waar een toename van de ingevoerde hoeveelheden handtassen van kunststof uit de Volksrepubliek China en de prijzen daarvan tegenover stonden.

B. OORZAKELIJK VERBAND**1. Gevolgen van de invoer met dumping**

- (98) Gezien bovenstaande bevindingen wordt geoordeeld dat de invoer van handtassen van kunststof uit de Volksrepubliek China op zich aanzienlijke gevolgen heeft gehad voor de situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap.
- (99) Aangezien het gehele assortiment handtassen van kunststof die in de Gemeenschap worden vervaardigd en het gehele assortiment dat wordt ingevoerd uit de Volksrepubliek China met elkaar concurreren en het distributiesysteem voor al deze handtassen gemeenschappelijk is, wijst de vastgestelde onderbieding er namelijk op dat de invoer van handtassen van kunststof uit de Volksrepubliek China op zich de bedrijfstak van de Gemeenschap aanzienlijke schade heeft toegebracht.

2. Gevolgen van andere factoren: invoer uit derde landen

- (100) De Commissie heeft onderzocht welke gevolgen andere factoren dan de invoer van handtassen van kunststof uit de Volksrepubliek China hebben gehad voor de bedrijfstak van de Gemeenschap, met name de invoer uit andere derde landen.
- (101) In verband met India blijkt uit de beschikbare gegevens van Eurostat dat, hoewel de uit India ingevoerde hoeveelheden gestegen zijn van 1,6

miljoen stuks in 1992 tot 3,4 miljoen stuks gedurende het onderzoektijdvak, het aandeel van deze invoer in de totale invoer van handtassen van kunststof in de Gemeenschap slechts gestegen is van 2,6 % in 1992 tot 3,6 % gedurende het onderzoektijdvak. Het aandeel van deze invoer op de markt voor handtassen van kunststof van de Gemeenschap is laag gebleven en bedroeg 3,5 % gedurende het onderzoektijdvak.

- (102) Uitgedrukt in stuks is de invoer van handtassen van kunststof uit Hongkong gestegen van 1,5 miljoen in 1992 tot 6,5 miljoen gedurende het onderzoektijdvak. Het aandeel van deze invoer op de markt voor handtassen van kunststof van de Gemeenschap is evenwel betrekkelijk laag gebleven en steeg van 2 % in 1992 tot 7 % gedurende het onderzoektijdvak.
- (103) Het aandeel van de invoer uit andere derde landen in de totale invoer van handtassen van kunststof in de Gemeenschap is gedaald van 11 % in 1992 tot 5,5 % gedurende het onderzoektijdvak. Het aandeel van deze invoer op de markt voor handtassen van kunststof van de Gemeenschap is gedaald van 9,7 % in 1992 tot 5 % gedurende het onderzoektijdvak.

3. Conclusie in verband met het oorzakelijk verband

- (104) Uit bovenstaande analyse blijkt dat, zelfs indien bepaalde andere factoren kunnen hebben bijgedragen tot de schade waarvan de bedrijfstak van de Gemeenschap te lijden had, de grote hoeveelheden handtassen van kunststof die uit de Volksrepubliek China werden ingevoerd tegen dumpingprijzen op zich de aanzienlijke schade waarvan de bedrijfstak van de Gemeenschap te lijden had, tweeweg hebben gebracht.

C. BELANG VAN DE GEMEENSCHAPPEN**1. Bedrijfstak van de Gemeenschap**

- (105) De indicatoren van de bedrijfstak voor handtassen van kunststof van de Gemeenschap lijken er niet op te wijzen dat de bedrijfstak van de Gemeenschap zou profiteren van eventuele antidumpingmaatregelen. De instelling van maatregelen zou de verkoop van de fabrikanten van handtassen van kunststof in de Gemeenschap niet doen stijgen omdat handtassen van kunststof waarschijnlijk op vrij korte termijn in andere derde landen gekocht zullen worden. Er is namelijk vastgesteld dat het productieproces in de sector van handtassen van kunststof van dien aard is dat de productie binnen vrij korte termijn naar een ander derde land kan worden overgebracht. Sommige belanghebbenden leverden in dit verband bewijsmateriaal waaruit bleek dat dit in een aantal gevallen reeds is gebeurd. Er zijn derhalve goede redenen om aan te

nemen dat de extra hoeveelheden en prijsvoordelen die antidumpingmaatregelen zouden opleveren, niet de bedrijfstak van de Gemeenschap, maar de invoer uit andere derde landen ten goede zullen komen.

- (106) Bovendien zijn de gevolgen van het niet instellen van maatregelen voor de werkgelegenheid van de bedrijfstak voor handtassen van kunststof van de Gemeenschap betrekkelijk gering omdat slechts kleine hoeveelheden handtassen van kunststof die door de bedrijfstak van de Gemeenschap worden vervaardigd, op de markt van de Gemeenschap worden verkocht; geraamd wordt dat ongeveer 500 werknemers in de sector werken. Deze arbeidsplaatsen ondervinden misschien de gevolgen van de concurrentie van de met dumping ingevoerde handtassen uit de Volksrepubliek China, maar dit cijfer dient vergeleken te worden met het cijfer voor de werkgelegenheid in de gehele sector van handtassen in de Gemeenschap, die werk biedt aan ongeveer 14 000 personen. In dit verband wordt verwacht dat een stijging van de verkoop van de producenten van lederen handtassen in de Gemeenschap deze negatieve gevolgen, indien die er al zijn, zal wegwerken.

2. Gevolgen voor de importeurs/handelaren

- (107) Gezien het grote aandeel van de invoer uit de Volksrepubliek China op de markt voor handtassen van kunststof van de Gemeenschap, worden van de instelling van definitieve antidumpingmaatregelen, ten belope van het bedrag van de voorlopige maatregelen, aanzienlijke gevolgen voor de importeurs en handelaren in de Gemeenschap verwacht.
- (108) Een vergelijking van het marktaandeel van respectievelijk de productie van de bedrijfstak van de Gemeenschap (ongeveer 2 % gedurende het onderzoektijdvak) en de invoer uit de Volksrepubliek China (ongeveer 80 % gedurende het onderzoektijdvak) maakt immers duidelijk dat de negatieve gevolgen van de instelling van antidumpingmaatregelen voor de importeurs en handelaren van het betrokken product duidelijk niet in verhouding zouden staan met mogelijke voordelen op korte termijn voor de bedrijfstak van de Gemeenschap.
- (109) In de distributieketen voor handtassen van kunststof wordt de werkgelegenheid geraamd op ongeveer 4 100 arbeidsplaatsen. Verwacht wordt dat de instelling van antidumpingmaatregelen op de invoer van handtassen van kunststof, tenminste op middellange termijn, negatieve gevolgen zal hebben voor deze werkgelegenheid. Aangezien de verwachte overschakeling op leveranciers uit andere derde landen op middellange termijn zal plaatsvinden, wordt namelijk verwacht dat ondertussen een aantal arbeidsplaatsen in de distributiesector op de tocht zal staan. Anderzijds wordt niet verwacht dat de werkgelegenheid van de bedrijfstak van de

Gemeenschap voor handtassen van kunststof aanzienlijk zal dalen, aangezien de bedrijfstak van de Gemeenschap zich concentreert op exportmarkten.

3. Gevolgen voor de consumenten

- (110) In dit verband dient eraan te worden herinnerd dat bij instelling van een definitief recht er, tenminste op korte termijn, een tekort in de bevoorrading zal ontstaan, waardoor de keuze van de consument zal worden beperkt.

De gevolgen voor de consument in de vorm van een zekere prijsstijging mogen niet los worden gezien van het feit dat de producenten van de Gemeenschap uit definitieve maatregelen waarschijnlijk geen enkel voordeel zullen halen en definitieve maatregelen voor de distributieketen slechts negatieve gevolgen zullen hebben.

4. Conclusie in verband met het belang van de Gemeenschap

- (111) De bovenvermelde gegevens en tendensen, die grondig verschillen van die welke zijn vastgesteld met betrekking tot lederen handtassen, leiden tot de vaststelling dat er dwingende redenen zijn om aan te nemen dat de instelling van definitieve maatregelen op de invoer van handtassen van kunststof niet in het belang is van de Gemeenschap. De negatieve gevolgen van definitieve antidumpingmaatregelen die zouden worden ingesteld op de invoer van handtassen van kunststof uit de Volksrepubliek China zouden niet in verhouding staan tot de voordelen die deze maatregelen voor de bedrijfstak van de Gemeenschap zouden opleveren.

I. RECHT

1. Lederen handtassen

- (112) Sommige belanghebbenden hebben aangevoerd dat het recht de vorm dient aan te nemen van een variabel recht. Gezien de grote verscheidenheid aan lederen handtassen en het feit dat werd vastgesteld dat de concurrentie het gehele assortiment van lederen handtassen beslaat en niet alleen de handtassen van de lagere prijzenklasse, wordt evenwel geoordeeld dat maatregelen de vorm dienen aan te nemen van een ad-valoremrecht.

De voorlopige conclusies met betrekking tot het soort recht dat dient te worden toegepast, worden derhalve bevestigd.

- (113) Voor de berekening van de schadedrempel, d.w.z. de prijsonderbieding, bevestigt de Raad de methode die werd gevolgd in Verordening (EG) nr. 209/97 (overwegingen 103 tot en met 105). Bijgevolg wordt aan het vastgestelde onderbiedingspercentage de gewogen gemiddelde winstderving van de produ-

centen van de steekproef van de Gemeenschap toegevoegd. Hieruit vloeit voort dat de gewogen gemiddelde schademarge voor lederen handtassen, uitgedrukt als een percentage van de prijs franco grens Gemeenschap, 38 % bedraagt.

- (114) Voor de bedrijven die verzochten om een individuele behandeling en aan welke deze behandeling werd toegestaan, gelden de volgende schademarges, uitgedrukt als een percentage van de prijs franco grens Gemeenschap:

— voor Shilton, aangezien de vastgestelde dumpingmarge nul is, werd het, overeenkomstig artikel 7, lid 2, niet nodig geacht een afzonderlijke schademarge vast te stellen;

— voor Picard bedraagt de schademarge 32,7 %.

- (115) Aangezien het niveau waarop de schade wordt opgeheven lager ligt dan de vastgestelde dumpingmarge, wordt het antidumpingrecht, berekend op basis van de prijs franco-grens-Gemeenschap, vastgesteld op 38 %, overeenkomstig artikel 7, lid 2, van de basisverordening.

- (116) Voor de bedrijven die verzochten om een afzonderlijke behandeling en aan welke deze behandeling werd toegestaan, gelden de volgende antidumpingrechten:

— voor Shilton: nul;

— voor Picard: 7,7 %, hetgeen overeenstemt met de voor dit bedrijf vastgestelde dumpingmarge.

2. Handtassen van kunststof

- (117) Aangezien ervan wordt uitgegaan dat er dwingende redenen zijn om geen antidumpingmaatregelen in te stellen met betrekking tot handtassen van kunststof, dient de procedure met betrekking tot de invoer van handtassen van kunststof (4202 22 10) en van textiel (4202 22 90) te worden beëindigd.

J. INNING VAN DE VOORLOPIGE RECHTEN

- (118) Aangezien er voor de bedrijfstak van de Gemeenschap aanzienlijke schade dreigt, acht de Raad het, wat lederen handtassen betreft, ingevolge artikel 10, lid 2, van de basisverordening passend dat de bedragen die voor het voorlopige antidumpingrecht als zekerheid zijn gesteld in het kader van Verordening (EG) nr. 209/97 worden vrijgegeven.

- (119) De bedragen die voor de voorlopige rechten als zekerheid zijn gesteld, worden, wat handtassen van kunststof en van textiel betreft, eveneens vrijgegeven,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Er wordt een definitief antidumpingrecht ingesteld op de invoer van handtassen met een buitenkant van leder, van kunstleder of van lakleder, ingedeeld onder GN-code 4202 21 00, van oorsprong uit de Volksrepubliek China.

2. Voor de toepassing van deze verordening wordt onder lederen handtassen verstaan: handtassen, ook indien met schouderband, die zonder handvatten daaronder begrepen, met een buitenkant van leder, van kunstleder of van lakleder, die in de eerste plaats ontworpen zijn om kleine objecten voor persoonlijk gebruik zoals sleutels, een portemonnee, make-up en sigaretten, in op te bergen, ongeacht de afmetingen en vorm daarvan.

3. Het recht bedraagt 38 % van de nettoprijs, franco grens Gemeenschap, vóór inklaring (TARIC 8900), uitgezonderd voor de invoer van lederen handtassen die vervaardigd worden door de volgende bedrijven en waarop de volgende rechten van toepassing zijn:

— Jane Shilton (Pacific) Ltd: 0,0 % (Taric aanvullende code 8961)

— Gebr. Picard International Ltd: 7,7 % (Taric aanvullende code 8087).

Artikel 2

1. De antidumpingprocedure met betrekking tot de invoer van handtassen met een buitenkant van kunststof in vellen of met een buitenkant van textiel, ingedeeld onder de GN-codes 4202 22 10 en 4202 22 90, wordt beëindigd.

2. De bedragen die voor het voorlopige antidumpingrecht als zekerheid werden gesteld in het kader van Verordening (EG) nr. 209/97 van de Commissie worden vrijgegeven.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 1 augustus 1997.

Voor de Raad

De Voorzitter

J. POOS

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 9 juli 1997

inzake gemeenschappelijke technische voorschriften voor de algemene koppelingseisen van de eindapparatuurinterface voor aansluiting op tweedraads analoge ONP-huurlijnen

(Voor de EER relevante tekst)

(97/486/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 91/263/EEG van de Raad van 29 april
1991 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen
der lidstaten betreffende eindapparatuur voor telecommu-
nicatie en de onderlinge erkenning van de conformiteit
van de apparatuur⁽¹⁾, gewijzigd bij Richtlijn 93/68/
EEG⁽²⁾, inzonderheid op artikel 6, lid 2, tweede streepje,

Overwegende dat de Commissie de maatregel heeft vast-
gesteld waarbij wordt omschreven voor welk type eindap-
paratuur gemeenschappelijke technische voorschriften
vereist zijn, alsmede de daarmee samenhangende verkla-
ring betreffende de draagwijdte van deze voorschriften;

Overwegende dat de overeenkomstige geharmoniseerde
normen, of onderdelen daarvan, die de essentiële eisen
uitvoeren en die in gemeenschappelijke technische voor-
schriften moeten worden omgezet, dienen te worden vast-
gesteld;

Overwegende dat de in deze beschikking vervatte
gemeenschappelijke technische voorschriften in overeen-
stemming zijn met het advies van het Comité voor de
goedkeuring van eindapparatuur (Acte),

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

1. Deze beschikking is van toepassing op eindappara-
tuur die is bestemd om te worden aangesloten op een
netwerkaansluitpunt van het openbare telecommunica-
tiet net van tweedraads analoge ONP-huurlijnen met band-
breedte voor normale of voor hoogwaardige spraakkwali-
teit en die binnen de werkingssfeer van de geharmoni-
seerde norm valt waarnaar artikel 2, lid 1, verwijst.
2. Deze beschikking stelt gemeenschappelijke techni-
sche voorschriften vast, die betrekking hebben op de alge-
mene koppelingseisen voor de eindapparatuur waarnaar
lid 1 verwijst.

Artikel 2

1. In de gemeenschappelijke technische voorschriften
is de geharmoniseerde norm opgenomen die door de
terzake bevoegde normalisatie-instelling is voorbereid en
die de in artikel 4, onder c), d) en f), van Richtlijn
91/263/EEG bedoelde essentiële eisen, voorzover van
toepassing, uitvoert. De bijlage bevat een verwijzing naar
die norm.
2. De onder deze beschikking vallende eindapparatuur
moet voldoen aan de in lid 1 bedoelde gemeenschappe-
lijke technische voorschriften, aan de in artikel 4, onder a)
en b), van Richtlijn 91/263/EEG bedoelde essentiële eisen
en aan de eisen van alle andere relevante richtlijnen, in
het bijzonder de Richtlijnen 73/23/EEG⁽³⁾ en 89/336/
EEG⁽⁴⁾ van de Raad.

⁽¹⁾ PB nr. L 128 van 23. 5. 1991, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 220 van 31. 8. 1993, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 77 van 26. 3. 1973, blz. 29.

⁽⁴⁾ PB nr. L 139 van 23. 5. 1989, blz. 19.

Artikel 3

De aangemelde instanties die voor de uitvoering van de in artikel 9 van Richtlijn 91/263/EEG bedoelde procedures zijn aangewezen, passen ten aanzien van de in artikel 1, lid 1, van deze beschikking bedoelde eindapparatuur de geharmoniseerde norm waarnaar artikel 2, lid 1, verwijst, uiterlijk binnen één jaar na de kennisgeving van deze beschikking toe of zorgen ervoor dat deze norm wordt toegepast.

Artikel 4

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 9 juli 1997.

Voor de Commissie

Martin BANGEMANN

Lid van de Commissie

*BIJLAGE***Verwijzing naar de geharmoniseerde norm die van toepassing is**

De geharmoniseerde norm waarnaar artikel 2 van de beschikking verwijst, is:

Zakelijke telecommunicatie (BTC);

Open Network Provision (ONP) — technische eisen;

Tweedraads analoge huurlijnen met bandbreedte voor normale en voor bijzondere spraakwaliteit
(A20 en A2S)

Koppelingseisen voor eindapparatuurinterface

ETSI

Europees Instituut voor telecommunicatienormen

Etsi-secretariaat

TBR 15 — januari 1997

(met uitzondering van het voorwoord)

Aanvullende informatie

Het Europees Instituut voor telecommunicatienormen is erkend overeenkomstig Richtlijn 83/189/EEG van de Raad ⁽¹⁾.

De bovenvermelde geharmoniseerde norm is opgesteld naar aanleiding van een in overeenstemming met de relevante procedures van Richtlijn 83/189/EEG verstrekte opdracht.

De volledige tekst van de bovenvermelde geharmoniseerde norm kan worden aangevraagd bij:

Europees Instituut voor telecommunicatienormen
650, route des Lucioles
F-06921 Sophia Antipolis Cedex.

Commissie van de Europese Gemeen-
schappen
DG XIII/A/2
BU 31, 1/7
Wetstraat 200
B-1049 Brussel.

⁽¹⁾ PB nr. L 109 van 26. 4. 1983, blz. 8.

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 9 juli 1997

inzake gemeenschappelijke technische voorschriften voor de algemene koppelingseisen van de eindapparatuurinterface voor aansluiting op vierdraads analoge ONP-huurlijnen

(Voor de EER relevante tekst)

(97/487/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 91/263/EEG van de Raad van 29 april 1991 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende eindapparatuur voor telecommunicatie en de onderlinge erkenning van de conformiteit van de apparatuur⁽¹⁾, gewijzigd bij Richtlijn 93/68/EEG⁽²⁾, inzonderheid op artikel 6, lid 2, tweede streepje,

Overwegende dat de Commissie de maatregel heeft vastgesteld waarbij wordt omschreven voor welk type eindapparatuur gemeenschappelijke technische voorschriften vereist zijn, alsmede de daarmee samenhangende verklaring betreffende de draagwijdte van deze voorschriften;

Overwegende dat de overeenkomstige geharmoniseerde normen, of onderdelen daarvan, die de essentiële eisen uitvoeren en die in gemeenschappelijke technische voorschriften moeten worden omgezet, dienen te worden vastgesteld;

Overwegende dat de in deze beschikking vervatte gemeenschappelijke technische voorschriften in overeenstemming zijn met het advies van het Comité voor de goedkeuring van eindapparatuur (Acte),

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

1. Deze beschikking is van toepassing op eindapparatuur die is bestemd om te worden aangesloten op een netwerkaansluitpunt van het openbare telecommunicatienet van vierdraads analoge ONP-huurlijnen met bandbreedte voor normale of voor hoogwaardige spraakkwaliteit en die binnen de werkingssfeer van de geharmoniseerde norm valt waarnaar artikel 2, lid 1, verwijst.

2. Deze beschikking stelt gemeenschappelijke technische voorschriften vast, die betrekking hebben op de algemene koppelingseisen voor de eindapparatuur waarnaar lid 1 verwijst.

Artikel 2

1. In de gemeenschappelijke technische voorschriften is de geharmoniseerde norm opgenomen die door de terzake bevoegde normalisatie-instelling is voorbereid en die de in artikel 4, onder c), d) en f), van Richtlijn 91/263/EEG bedoelde essentiële eisen, voorzover van toepassing, uitvoert. De bijlage bevat een verwijzing naar die norm.

2. De onder deze beschikking vallende eindapparatuur moet voldoen aan de in lid 1 bedoelde gemeenschappelijke technische voorschriften, aan de in artikel 4, onder a) en b), van Richtlijn 91/263/EEG bedoelde essentiële eisen en aan de eisen van alle andere relevante richtlijnen, in het bijzonder de Richtlijnen 73/23/EEG⁽³⁾ en 89/336/EEG⁽⁴⁾ van de Raad.

Artikel 3

De aangemelde instanties die voor de uitvoering van de in artikel 9 van Richtlijn 91/263/EEG bedoelde procedures zijn aangewezen, passen ten aanzien van de in artikel 1, lid 1, van deze beschikking bedoelde eindapparatuur de geharmoniseerde norm waarnaar artikel 2, lid 1, verwijst, uiterlijk binnen één jaar na de kennisgeving van deze beschikking toe of zorgen ervoor dat deze norm wordt toegepast.

Artikel 4

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 9 juli 1997.

Voor de Commissie

Martin BANGEMANN

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB nr. L 128 van 23. 5. 1991, blz. 1.⁽²⁾ PB nr. L 220 van 31. 8. 1993, blz. 1.⁽³⁾ PB nr. L 77 van 26. 3. 1973, blz. 29.⁽⁴⁾ PB nr. L 139 van 23. 5. 1989, blz. 19.

*BIJLAGE***Verwijzing naar de geharmoniseerde norm die van toepassing is**

De geharmoniseerde norm waarnaar artikel 2 van de beschikking verwijst, is:

Zakelijke telecommunicatie (BTC);

Open Network Provision (ONP) — technische eisen;

Vierdraads analoge huurlijnen met bandbreedte voor normale en voor bijzondere spraakkwaliteit
(A40 en A4S)

Koppelingseisen voor eindapparatuurinterface

ETSI

Europees Instituut voor telecommunicatienormen

Etsi-secretariaat

TBR 17 — januari 1997

(met uitzondering van het voorwoord)

Aanvullende informatie

Het Europees Instituut voor telecommunicatienormen is erkend overeenkomstig Richtlijn 83/189/EEG van de Raad ⁽¹⁾.

De bovenvermelde geharmoniseerde norm is opgesteld naar aanleiding van een in overeenstemming met de relevante procedures van Richtlijn 83/189/EEG verstrekte opdracht.

De volledige tekst van de bovenvermelde geharmoniseerde norm kan worden aangevraagd bij:

Europees Instituut voor telecommunicatienormen
650, route des Lucioles
F-06921 Sophia Antipolis Cedex.

Commissie van de Europese Gemeen-
schappen
DG XIII/A/2
BU 31, 1/7
Wetstraat 200
B-1049 Brussel.

⁽¹⁾ PB nr. L 109 van 26. 4. 1983, blz. 8.

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 28 juli 1997

tot machtiging van de lidstaten om voor aardbeiplanten (*Fragaria L.*), bestemd voor opplant, met uitzondering van zaden, van oorsprong uit de Republiek Zuid-Afrika, afwijking van sommige bepalingen van Richtlijn 77/93/EEG van de Raad toe te staan

(97/488/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 77/93/EEG van de Raad van 21
december 1976 betreffende de beschermende maatregelen
tegen het binnenbrengen en de verspreiding in de
Gemeenschap van voor planten en voor plantaardige
producten schadelijke organismen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd
bij Richtlijn 97/14/EG ⁽²⁾, en met name op artikel 14, lid
1,

Gelet op het door het Verenigd Koninkrijk ingediende
verzoek,

Overwegende dat op grond van het bepaalde in Richtlijn
77/93/EEG aardbeiplanten (*Fragaria L.*), bestemd voor
opplant, met uitzondering van zaden, van oorsprong uit
andere dan mediterrane niet-Europese landen, uit Australië,
uit Nieuw-Zeeland, uit Canada en uit de continentale
staten van de Verenigde Staten van Amerika in beginsel
niet in de Gemeenschap mogen worden binnengebracht;

Overwegende dat er belangstelling is voor de teelt, in de
Republiek Zuid-Afrika, van planten van *Fragaria L.*,
bestemd voor opplant, met uitzondering van zaden, uit
planten die door een lidstaat worden geleverd, teneinde
het teeltseizoen van de planten te verlengen; dat deze
planten achteraf opnieuw naar de Gemeenschap kunnen
worden uitgevoerd om daar voor de fruitproductie te
worden aangeplant;

Overwegende dat, wat de invoer van de bedoelde planten
in de Gemeenschap betreft, uit de door de betrokken
lidstaat verstrekte informatie blijkt dat de bedoelde aard-
beiplanten in het district Elliot, in het noordoosten van
de Kaapprovincie, Republiek Zuid-Afrika, onder uit fyto-
sanitair oogpunt adequate omstandigheden kunnen
worden geteeld;

Overwegende dat, luidens de thans beschikbare informa-
tie, onder dergelijke omstandigheden geen gevaar bestaat
voor insleep van schadelijke organismen die planten van
Fragaria L. aantasten, op voorwaarde dat aan bepaalde
specifieke technische voorwaarden wordt voldaan;

Overwegende dat de Commissie erop zal toezien dat de
Republiek Zuid-Afrika alle technische informatie
beschikbaar blijft stellen die nodig is om te beoordelen of
de teelt van aardbeiplanten in de Republiek Zuid-Afrika
aan de fytosanitaire voorschriften voldoet;

Overwegende dat de in deze beschikking vervatte maat-
regelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Permanent Plantenziektkundig Comité,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

1. De lidstaten worden hierbij gemachtigd om voor
aardbeiplanten (*Fragaria L.*) bestemd voor opplant, met
uitzondering van zaden, van oorsprong uit de Republiek
Zuid-Afrika, een afwijking van artikel 4, lid 1, van Richt-
lijn 77/93/EEG toe te staan wat de eisen in bijlage III,
deel A, punt 18, betreft mits aan de in lid 2 genoemde
voorwaarden wordt voldaan.

2. Behalve aan de eisen in deel A van de bijlagen I, II
en IV bij Richtlijn 77/93/EEG moeten de aardbeiplanten
voldoen aan de volgende specifieke voorwaarden:

a) De planten moeten voor de fruitproductie in de
Gemeenschap bestemd zijn en moeten

i) uitsluitend zijn gekweekt uit moederplanten die in
het kader van een erkende certificeringsregeling
van een lidstaat zijn gecertificeerd en uit een
lidstaat zijn ingevoerd,

ii) zijn gekweekt op grond die:

— gelegen is in het district Elliot in het noord-
oosten van de Kaapprovincie

— zich in een van de commerciële aardbeienteelt
geïsoleerd gebied bevindt

— zich bevindt op ten minste 1 km van de
dichtstbijzijnde, voor de productie van fruit of
uitlopers bestemde aanplant van aardbeien die
niet aan de in deze beschikking vastgestelde
voorwaarden voldoet

— zich bevindt op ten minste 200 m van andere,
niet aan de in deze beschikking vastgestelde
voorwaarden beantwoordende planten van het
geslacht *Fragaria* en

⁽¹⁾ PB nr. L 26 van 31. 1. 1977, blz. 20.

⁽²⁾ PB nr. L 87 van 2. 4. 1997, blz. 17.

- vóór de aanplant en in de periode nadat de vorige oogst van de grond is verwijderd, volgens adequate methoden is getest of behandeld om te garanderen dat hij vrij is van grondbesmettende schadelijke organismen, inclusief *Globodera pallida* (Stone) Behrens en *Globodera rostochiensis* (Wollenweber) Behrens,
- iii) door de plantenziektekundige dienst van de Republiek Zuid-Afrika ten minste driemaal in het groei-seizoen en voorafgaand aan de uitvoer officieel zijn geïnspecteerd op de aanwezigheid van zowel de in deel A van de bijlagen I en II bij Richtlijn 77/93/EEG vermelde schadelijke organismen, in het bijzonder:
- *Aphelenchoides besseyi* Christie
 - Arabis mosaic virus
 - *Colletotrichum acutatum* Simmonds
 - *Globodera pallida* (Stone) Behrens
 - *Globodera rostochiensis* (Wollenweber) Behrens
 - Strawberry crinkle virus
 - Strawberry mild yellow edge virus
 - *Xiphinema americanum* Cobb sensu lato (niet-Europese populaties),
- als de volgende schadelijke organismen die, voor zover bekend, niet voorkomen in de Gemeenschap:
- *Eremnus setulosus* (Boheman)
 - *Graphognathus leucoloma* (Boheman)
 - *Heteronychus arator* (Fabricius),
- iv) bij de onder iii) bedoelde inspecties vrij zijn bevonden van de in dat punt bedoelde schadelijke organismen,
- v) vóór de uitvoer:
- door schudden zijn vrijgemaakt van grond of een ander groeimedium
 - zijn geschoond (d.w.z. vrij gemaakt van plantenresten) en geen bloemen en vruchten dragen.
- b) De voor de Gemeenschap bestemde planten dienen vergezeld te gaan van een fytosanitair certificaat dat in de Republiek Zuid-Afrika is afgegeven overeenkomstig de artikelen 7 en 12 van Richtlijn 77/93/EEG, op basis van het in die richtlijn bedoelde onderzoek met betrekking tot de daarin vastgestelde voorwaarden, in het bijzonder het vrij zijn van de onder a), iii), vermelde schadelijke organismen, en met betrekking tot de onder a), i), ii), iv) en v) gespecificeerde eisen.
- Op het certificaat dienen te worden vermeld:
- in de rubriek „Bestrijdings- en/of ontsmettingsbehandeling”: de laatste vóór de uitvoer toegepaste behandeling(en)
 - in de rubriek „Aanvullende verklaring”, de vermelding „Deze zending voldoet aan de in Beschikking 97/488/EG vastgestelde voorwaarden”, alsmede de rasnaam en de certificeringsregeling van de lidstaat waaronder de moederplanten zijn gecertificeerd.
- c) De planten moeten worden ingevoerd via de door de betrokken lidstaat met het oog op deze afwijkende regeling aangewezen plaatsen van binnenkomst op zijn grondgebied.
- d) Elke invoer in de Gemeenschap moet tien dagen van tevoren door de importeur zijn gemeld aan de verantwoordelijke officiële instanties van de lidstaat van binnenkomst; deze lidstaat stuurt de gemelde gegevens door aan de Commissie, waarbij hij aangeeft:
- het soort materiaal
 - de hoeveelheid
 - de datum waarop de invoer zal plaatsvinden en de bevestiging van de plaats van binnenkomst
 - de namen en adressen van de onder f) bedoelde bedrijven waar de planten zullen worden aangeplant.
- Op het ogenblik van invoer bevestigt de importeur de gegevens van bovenbedoelde voorafgaande melding. De importeur dient vóórdat hij de producten binnenbrengt officieel in kennis te zijn gesteld van de onder a), b), c), d), e) en f) vastgestelde voorwaarden.
- e) De op grond van artikel 12 van Richtlijn 77/93/EEG vereiste inspecties en, zo nodig, tests moeten worden uitgevoerd door de in genoemde richtlijn bedoelde verantwoordelijke officiële instanties van de lidstaten die van deze afwijkende regeling gebruik maken, in voorkomend geval in samenwerking met genoemde instanties van de lidstaat waar de planten zullen worden aangeplant. Onverminderd de controlevoorschriften als bedoeld in artikel 19 bis, lid 3, tweede streepje, eerste mogelijkheid, van Richtlijn 77/93/EEG bepaalt de Commissie in hoeverre de inspecties als bedoeld in artikel 19 bis, lid 3, tweede streepje, tweede mogelijkheid, van genoemde richtlijn moeten worden geïntegreerd in het overeenkomstig artikel 19 bis, lid 5, onder c) van die richtlijn vast te stellen inspectieprogramma.
- f) De planten mogen alleen worden aangeplant op bedrijven waarvan naam van de eigenaar en de ligging van het stuk grond door de persoon die de op grond van deze beschikking ingevoerde planten wil aanplanten, zijn medegedeeld aan de genoemde verantwoordelijke officiële instanties van de lidstaat waar het bedrijf is gelegen; indien de plaats waar de planten zullen worden aangeplant, is gelegen in een andere lidstaat dan die welke van de afwijkende regeling gebruikmaakt, moeten de genoemde verantwoordelijke officiële instanties van de lidstaat die van deze afwijkende regeling gebruikmaakt, op het moment van ontvangst van de bovenbedoelde voorafgaande melding van de importeur, de genoemde verantwoordelijke officiële instanties van de lidstaat waar de planten zullen worden aangeplant de naam en het adres melden van de bedrijven waar de planten zullen worden aangeplant.

g) In de groeiperiode na het binnenbrengen van de planten moet op daartoe geschikte tijdstippen, op de onder f) bedoelde bedrijven een voldoende aantal planten worden gecontroleerd door de genoemde verantwoordelijke officiële instanties van de lidstaat waar de planten worden aangeplant.

Artikel 2

Telkens wanneer de lidstaten gebruik maken van de in artikel 1 bedoelde machtiging, delen zij dat aan de andere lidstaten en de Commissie mede. Zij doen de Commissie en de overige lidstaten vóór 1 november 1997 gegevens toekomen betreffende de op grond van deze beschikking ingevoerde hoeveelheden, alsmede een gedetailleerd technisch verslag van het in artikel 1, lid 2, onder e), bedoelde officiële onderzoek. Bovendien doen alle lidstaten waar de planten worden aangeplant de Commissie en de overige lidstaten ieder jaar vóór 1 maart van het jaar volgende op dat van invoer een gedetailleerd technisch verslag over het

in artikel 1, lid 2, onder g), bedoelde officiële onderzoek toekomen.

Artikel 3

De bij artikel 1 verleende machtiging geldt in de periode van 1 augustus 1997 tot en met 31 augustus 1997. Zij wordt ingetrokken indien wordt vastgesteld dat de in artikel 1, lid 2, vervatte voorwaarden ontoereikend zijn om de insleep van schadelijke organismen te voorkomen of dat aan deze voorwaarden niet is voldaan.

Artikel 4

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 28 juli 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

AANBEVELING VAN DE COMMISSIE**van 30 juli 1997****betreffende transacties die met een elektronisch betaalinstrument worden verricht, in het bijzonder inzake de betrekking tussen uitgever en houder****(Voor de EER relevante tekst)**

(97/489/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 155, twee streepje,

- (1) Overwegende dat het waarborgen van de goede werking van de interne markt, waarvan betalingssystemen een essentieel onderdeel uitmaken, een van de hoofddoelstellingen van de Gemeenschap is; dat transacties met elektronische betaalinstrumenten zowel wat aantal als waarde betreft, een groeiend aandeel van binnenlandse en grensoverschrijdende betalingen voor hun rekening nemen; dat, gezien de huidige context van snelle innovatie en technologische vooruitgang, deze trend waarschijnlijk zal versnellen, in het bijzonder als gevolg van het brede spectrum van uit elektronische handel ontstane innovatie ondernemingen, markten en commerciële gemeenschappen;
- (2) Overwegende dat het voor particulieren en bedrijfsleven van belang is overal in de Gemeenschap elektronische betaalinstrumenten te kunnen gebruiken; dat met deze aanbeveling wordt beoogd aan te sluiten bij de op de voltooiing van de interne markt gerichte vooruitgang, met name in de context van de liberalisering van het kapitaalverkeer, en dat daarmee een bijdrage zal worden geleverd tot de tenuitvoerlegging van de Economische en Monetaire Unie;
- (3) Overwegende dat deze aanbeveling transacties bestrijkt die met elektronische betaalinstrumenten worden uitgevoerd; dat voor de doeleinden van deze aanbeveling mede instrumenten worden beoogd die toegang (op afstand) tot een rekening van een houder bieden, met name betaalkaarten en toepassingen voor telefonisch en thuisbankieren; dat onder transacties met een betaalkaart elektronische en niet-elektronische betalingen door middel van een betaalkaart worden begrepen, met inbegrip van procedures waarbij een handtekening is vereist en een bewijsstuk wordt geproduceerd; dat voor de toepassing van deze aanbeveling betaalinstrumenten eveneens herlaadbare elektronisch-geldinstrumenten in de vorm van kaarten waarop waarde is opgeslagen, en in het computergeheugen van een netwerk opgeslagen elektronisch geld omvatten; dat voor herlaadbare elektronische betaalinstrumenten, doordat zij aan de rekening van de cliënt kunnen zijn verbonden, de behoefte aan cliëntenbescherming het grootst is; dat deze aanbeveling wat elektronisch-geldinstrumenten betreft, bijgevolg beperkt is tot instrumenten van de herlaadbare categorie;
- (4) Overwegende dat deze aanbeveling ten doel heeft bij te dragen tot de opkomst van de informatiemaatschappij en met name van de elektronische handel, door het vertrouwen van de cliënt in deze instrumenten en de acceptatie ervan door de detailhandel te bevorderen; dat daartoe de Commissie ook de mogelijkheid om haar Aanbeveling 87/598/EEG⁽¹⁾ te moderniseren en te actualiseren zal overwegen, met het oog op het vastleggen van een duidelijk kader voor de betrekkingen tussen uitgevers en houders inzake elektronische betaalinstrumenten; dat in de onderhavige aanbeveling in de lijn met de bovengenoemde doelstellingen de minimuminformatie is vervat die de voorwaarden voor transacties met elektronische betaalinstrumenten zouden moeten bieden en tevens de

⁽¹⁾ PB nr. L 365 van 24. 12. 1987, blz. 72.

minimumverplichtingen en -aansprakelijkheid van de betrokken partijen; dat genoemde voorwaarden schriftelijk dienen te zijn vastgelegd, in voorkomend geval mede langs elektronische weg, en dat zij een juist evenwicht tussen de belangen van de betrokken partijen dienen te garanderen; dat volgens Richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten⁽¹⁾ die voorwaarden in een begrijpelijke vorm moeten zijn gegoten;

- (5) Overwegende dat deze aanbeveling ter waarborging van de doorzichtigheid de minimumeisen voorstelt, die ervoor moeten zorgen dat de cliënten zowel bij het sluiten van een overeenkomst als na het verrichten van transacties langs de weg van een betaalinstrument passende informatie ontvangen, waaronder die over kosten, wisselkoersen en rentepercentages; dat voor de informatie van de houder over de berekeningswijze van rente dient te worden verwezen naar Richtlijn 87/102/EEG van de Raad van 22 december 1986 betreffende de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake het consumentenkrediet⁽²⁾, gewijzigd bij Richtlijn 90/88/EEG⁽³⁾;
- (6) Overwegende dat in deze aanbeveling minimumeisen betreffende de verplichtingen en aansprakelijkheid van de betrokken partijen zijn vervat; dat in de informatie aan de houder duidelijk melding moet worden gemaakt van de omvang van de verplichtingen van de cliënt als houder van een elektronisch betaalinstrument waarmee deze zowel betalingen ten gunste van derden als bepaalde financiële transacties te eigen behoefte kan verrichten;
- (7) Overwegende dat in dit raam met het oog op verkrijging van betere verhaalsmogelijkheden voor de cliënten beroep op de lidstaten wordt gedaan zorg te dragen voor passende en doeltreffende middelen voor de regeling van geschillen tussen een houder en een uitgever; dat de Commissie op 14 februari 1996 een actieplan inzake de verhaalsmogelijkheden van de consument en de beslechting van consumentengeschillen in de interne markt heeft gepubliceerd; dat dit actieplan specifieke initiatieven ter bevordering van buitengerechtelijke procedures bevat; dat daarin objectieve criteria (bijlage II) worden voorgesteld om de betrouwbaarheid van deze procedures te waarborgen en tevens het gebruik van gestandaardiseerde klachtenformulieren (bijlage III) wordt bepleit;
- (8) Overwegende dat deze aanbeveling ertoe strekt de consument een hoge mate van bescherming op het gebied van elektronische betaalinstrumenten te bieden;
- (9) Overwegende dat het van essentieel belang is dat door middel van elektronische betaalinstrumenten verrichte transacties worden geregistreerd, zodat het verloop ervan kan worden nagegaan en fouten kunnen worden rechtgezet; dat ten aanzien van de vraag of een transactie juist is geregistreerd en geboekt dan wel door een technische storing of een ander falen is beïnvloed, de bewijslast bij de uitgever dient te berusten;
- (10) Overwegende dat, onverminderd de rechten die een houder krachtens de nationale wetgeving kan doen gelden, de door deze gegeven betalingsopdrachten in verband met door middel van een elektronisch betaalinstrument verrichte transacties onherroepelijk behoren te zijn, tenzij het bedrag niet was bepaald toen de order werd gegeven;
- (11) Overwegende dat regels dienen te worden vastgelegd ten aanzien van de aansprakelijkheid van de uitgever voor niet-uitvoering of voor gebrekkige uitvoering van betalingsopdrachten van een houder, alsmede voor transacties waarvoor deze geen toestemming heeft verleend, onverminderd de eigen verplichtingen van de houder in geval van verlies of diefstal van elektronische betaalinstrumenten;
- (12) Overwegende dat de Commissie op de tenuitvoerlegging van deze aanbeveling zal toezien en dat zij, indien zij tot de bevinding komt dat de tenuitvoerlegging onbevredigend is, voornemens is passende bindende wetgeving met betrekking tot de in deze aanbeveling behandelde vraagstukken voor te stellen,

⁽¹⁾ PB nr. L 95 van 21. 4. 1993, blz. 29.

⁽²⁾ PB nr. L 42 van 12. 2. 1987, blz. 48.

⁽³⁾ PB nr. L 61 van 10. 3. 1990, blz. 14.

BEVEELT AAN:

AFDELING I

TOEPASSINGSGEBIED EN DEFINITIES

Artikel 1

Toepassingsgebied

1. Deze aanbeveling is op de volgende transacties van toepassing:
 - a) overmaking van geldmiddelen door middel van een elektronisch betaalinstrument, uitgezonderd die waartoe door financiële instellingen opdracht wordt gegeven, en door deze worden uitgevoerd;
 - b) opneming van contanten met behulp van een elektronisch betaalinstrument en het op- en ontladen van een elektronisch-geldinstrument, zowel met behulp van apparatuur zoals geldautomaten en automatische loketten, als in de bedrijfsgebouwen van de uitgever of van een instelling die contractueel gehouden is het betaalinstrument te aanvaarden.
2. In afwijking van lid 1 zijn op transacties met een elektronisch-geldinstrument artikel 4, lid 1, artikel 5, onder b), tweede en derde streepje, artikel 6, artikel 7, lid 2, onder c) en d), alsmede onder e), eerste streepje, artikel 8, leden 1, 2 en 3, en artikel 9, lid 2, niet van toepassing. Deze aanbeveling is evenwel volledig van toepassing wanneer het elektronisch-geldinstrument wordt gebruikt om door toegang op afstand waarde op de rekening van de houder te laden, respectievelijk van die rekening te ontladen.
3. Deze aanbeveling is niet van toepassing op:
 - a) betalingen met cheques;
 - b) de garantiefunctie van bepaalde kaarten bij betalingen met cheques.

Artikel 2

Definities

In de zin van deze aanbeveling wordt verstaan onder:

- a) „elektronisch betaalinstrument”, een instrument waarmee de houder daarvan de in artikel 1, lid 1, vermelde transacties kan verrichten. Daarmee worden zowel betaalinstrumenten met toegang op afstand als elektronisch-geldinstrumenten bedoeld;
- b) „betaalinstrument met toegang op afstand”, een instrument waarmee een houder toegang kan krijgen tot geldmiddelen die zich op diens rekening bij een instelling bevinden, waarbij een betaling aan een begunstigde wordt toegestaan en waarvoor gewoonlijk een persoonlijk identiteitsnummer (PIN-code) en/of een ander soortgelijk bewijs van identiteit benodigd is. Hieronder zijn met name betaalkaarten (krediet-, debet-, uitgestelde debiterings- of bankkaarten) en toepassingen voor telefonisch en thuisbankieren begrepen;
- c) „elektronisch-geldinstrument”, een oplaadbaar betaalinstrument niet zijnde een betaalinstrument met toegang op afstand, bestaande in een kaart waarop waarde is opgeslagen of in een computergeheugen, waarop waarde-eenheden elektronisch worden opgeslagen hetgeen de houder ervan in staat stelt de in artikel 1, lid 1, vermelde transacties te verrichten;
- d) „financiële instelling”, een instelling zoals omschreven in artikel 4, lid 1, van Verordening (EG) nr. 3604/93 van de Raad⁽¹⁾;
- e) „uitgever”, een persoon die in het raam van diens zakelijke activiteiten een ander persoon ingevolge een met die persoon gesloten overeenkomst een betaalinstrument verstrekt;
- f) „houder”, degene die krachtens een tussen hem/haar en een uitgever gesloten overeenkomst houder is van een betaalinstrument.

⁽¹⁾ PB nr. L 332 van 31. 12. 1993, blz. 4.

AFDELING II

DOORZICHTIGHEID VAN DE TRANSACTIEVOORWAARDEN

*Artikel 3***In de voorwaarden voor de uitgifte en het gebruik van een elektronisch betaalinstrument vervatte minimuminformatie**

1. Bij de ondertekening van de overeenkomst of in elk geval geruime tijd vóór de verstrekking van een elektronisch betaalinstrument zou de uitgever de houder de contractvoorwaarden, hierna „de voorwaarden” genoemd, die op de uitgifte en het gebruik van dat elektronisch betaalinstrument van toepassing zijn, dienen mede te delen. De voorwaarden zouden de op de overeenkomst toepasselijke wet dienen te vermelden.
2. De voorwaarden zouden op schrift, waaronder in voorkomend geval tevens elektronische middelen zijn begrepen, moeten zijn in gemakkelijk te begrijpen bewoordingen en in een bevattelijke vorm zijn gesteld, en ten minste beschikbaar moeten zijn in de officiële taal of talen van de lidstaat waar het elektronisch betaalinstrument wordt aangeboden.
3. De voorwaarden zouden ten minste moeten inhouden:
 - a) een beschrijving van het elektronisch betaalinstrument, waaronder in voorkomend geval de technische vereisten van de communicatieapparatuur waarvan door de houder gebruik mag worden gemaakt, alsmede een beschrijving van de wijze waarop daarvan gebruik mag worden gemaakt, waaronder begrepen de eventuele financiële limieten;
 - b) een beschrijving van de respectieve verplichtingen en aansprakelijkheid van de houder en van de uitgever, waaronder een beschrijving van de redelijke maatregelen die de houder zou moeten nemen om de veiligheid van het elektronisch betaalinstrument en van de middelen waarmee van dat instrument gebruik kan worden gemaakt (PIN- of een andere code), te waarborgen;
 - c) indien van toepassing, de normale termijn waarbinnen de rekening van de houder zal worden gedebiteerd of gecrediteerd, de valutadatum mede daaronder begrepen, of, wanneer de houder geen rekening bij de uitgever heeft, de normale termijn waarbinnen de houder een factuur zal ontvangen;
 - d) de eventueel door de houder verschuldigde kosten. Indien van toepassing, zouden met name bijzonderheden over de volgende kosten dienen te worden verstrekt:
 - het bedrag van eventuele aanvangs- en jaarlijkse provisies;
 - de door de houder aan de uitgever voor bijzondere soorten transacties te betalen provisies en kosten;
 - de eventueel toegepaste rentepercentages en de wijze waarop deze zijn berekend;
 - e) de termijn waarbinnen een gegeven transactie door de houder kan worden betwist, en een vermelding van de voor de houder openstaande verhaals- en klachtenprocedures en van de wijze waarop deze daartoe toegang heeft.
4. Indien het elektronisch betaalinstrument voor transacties in het buitenland (buiten het land van uitgifte/aansluiting) kan worden gebruikt, zou tevens de volgende informatie aan de houder dienen te worden medegedeeld:
 - a) een opgave van het bedrag van de eventueel voor valutatransacties in rekening gebrachte provisies en kosten, in voorkomend geval met inbegrip van de tarieven;
 - b) de referentiewisselkoers die voor de omrekening van valutatransacties wordt gehanteerd, met inbegrip van de voor de vaststelling van deze koers relevante datum.

*Artikel 4***Informatie na een transactie**

1. De uitgever zou de houder informatie dienen te verstrekken over de door middel van een elektronisch betaalinstrument verrichte transacties. Deze informatie zou schriftelijk dienen te geschieden waaronder in voorkomend geval tevens elektronische middelen zijn begrepen, in een bevattelijke vorm en zou ten minste dienen te behelzen:

- a) een referentie aan de hand waarvan de houder kan nagaan om welke transactie het gaat, in voorkomend geval met inbegrip van de informatie over de ontvanger bij/met wie de transactie werd gesloten;
- b) het bedrag van de transactie waarvoor de houder is gedebiteerd in de factureringsvaluta en, indien toepasselijk, het bedrag in vreemde valuta;
- c) het bedrag van de eventuele provisies en kosten die voor bijzondere soorten transacties worden aangerekend;

De uitgever zou de houder eveneens dienen mede te delen welke wisselkoers voor de omrekening van de valutatransacties werd gehanteerd.

2. De uitgever van een elektronisch-geldinstrument zou de houder de mogelijkheid dienen te bieden de laatste vijf met het instrument uitgevoerde verrichtingen en de uitstaande waarde die op dat instrument is opgeslagen, na te gaan.

AFDELING III**VERPLICHTINGEN EN AANSPRAKELIJKHEID VAN DE CONTRACTPARTIJEN***Artikel 5***Verplichtingen van de houder**

Op de houder zou de verplichting dienen te rusten:

- a) het elektronisch betaalinstrument te gebruiken in overeenstemming met de voorwaarden die op de uitgifte en het gebruik van een betaalinstrument van toepassing zijn; de houder zou met name alle redelijke maatregelen dienen te nemen om de veiligheid van het elektronisch betaalinstrument en de middelen waarmee daarvan gebruik kan worden gemaakt (PIN- of een andere code), te waarborgen;
- b) de uitgever (of een door hem gespecificeerde instelling) onverwijld in kennis te stellen van:
 - verlies of diefstal van het elektronisch betaalinstrument of van de middelen waarmee daarvan gebruik kan worden gemaakt;
 - boeking van transacties waarvoor geen toestemming is gegeven, op de rekening van de houder;
 - elke fout of andere onregelmatigheid in het bijhouden van die rekening door de uitgever;
- c) nergens zijn PIN- of andere codes in een gemakkelijk herkenbare vorm te noteren, en met name niet op het elektronisch betaalinstrument, noch op iets dat de houder bij het elektronisch betaalinstrument bewaart of met dat betaalinstrument bij zich draagt;
- d) geen door de houder met behulp van diens elektronisch betaalinstrument gegeven opdracht te annuleren, behoudens indien de waarde niet was bepaald toen de order werd gegeven.

*Artikel 6***Aansprakelijkheid van de houder**

1. Tot het tijdstip van de kennisgeving zou de houder tot een bedrag van ten hoogste 150 ecu zelf het verlies dienen te dragen dat de houder ten gevolge van verlies of diefstal van het elektronisch betaalinstrument heeft geleden, tenzij de houder uiterst onzorgvuldig, in strijd met de relevante bepalingen van artikel 5, onder a), b) en c), of frauduleus heeft gehandeld, in welk geval genoemd maximumbedrag niet van toepassing is.

2. Zodra de houder de uitgever (of de door deze laatste gespecificeerde instelling) overeenkomstig artikel 5, onder b), kennis heeft gegeven, zou vanaf dat tijdstip de houder, behoudens indien deze frauduleus heeft gehandeld, niet voor het verlies ten gevolge van verlies of diefstal van diens elektronisch betaalinstrument aansprakelijk dienen te zijn.

3. In afwijking van de leden 1 en 2 zou de houder niet aansprakelijk dienen te zijn indien het betaalinstrument werd gebruikt zonder dat het elektronisch betaalinstrument werd voorgelegd of zonder dat het instrument zelf op elektronische wijze werd geïdentificeerd. Het gebruik van een geheime code of een ander soortgelijk bewijs van identiteit zou op zich niet voldoende dienen te zijn om tot aansprakelijkheid van de houder te leiden.

Artikel 7

Verplichtingen van de uitgever

1. De uitgever zou de voorwaarden moeten kunnen wijzigen, mits de wijziging tijdig genoeg individueel aan de houder wordt aangekondigd om deze laatste in staat te stellen de overeenkomst op te zeggen indien deze dit wenst. Een termijn van ten minste één maand zou dienen te worden vastgesteld, waarna de houder wordt geacht de voorwaarden te aanvaarden indien deze de overeenkomst daarvoor niet heeft opgezegd.

De eerste alinea zou echter niet dienen te gelden in geval van een significante wijziging in het geldende rentepercentage, welke wijziging van kracht wordt op de datum die in de bekendmaking ervan wordt vermeld. In dit geval, en onverminderd het recht van de houder om de overeenkomst op te zeggen, zou de uitgever de houder bij de eerste gelegenheid individueel daarover dienen in te lichten.

2. Op de uitgever zou de verplichting dienen te rusten:

- a) aan de PIN- of andere code van de houder geen bekendheid te geven, behoudens aan de houder zelf;
- b) geen elektronische betaalinstrumenten toe te zenden indien daarom niet is verzocht, tenzij ter vervanging van een reeds in het bezit van de houder zijnde elektronisch betaalinstrument;
- c) gedurende een voldoende lange tijd een interne registratie bij te houden, ten einde de mogelijkheid te bieden om de in artikel 1, lid 1, bedoelde transacties te achterhalen en fouten te kunnen rechtzetten;
- d) ervoor zorg te dragen dat gepaste middelen beschikbaar zijn om de houder de mogelijkheid te verschaffen de in artikel 5, onder b), vereiste kennisgeving te doen. In geval de kennisgeving per telefoon gebeurt, zou de uitgever (of de door deze laatste aangeduide instelling) de houder de middelen dienen te bieden om te bewijzen dat deze laatste die kennisgeving heeft gedaan;
- e) in een geschil met de houder betreffende een in artikel 1, lid 1, bedoelde transactie en onverminderd een eventueel door de houder geleverd bewijs van het tegendeel, te bewijzen dat de transactie:
 - juist werd geregistreerd en geboekt;
 - niet door een technische storing of ander falen werd beïnvloed.

Artikel 8

Aansprakelijkheid van de uitgever

1. Onverminderd het bepaalde in de artikelen 5 en 6 en in artikel 7, lid 2, onder a) en e), zou de uitgever aansprakelijk dienen te zijn:

- a) voor de niet- of de gebrekkige uitvoering van de in artikel 1, lid 1, bedoelde transacties van de houder, zelfs indien een transactie wordt ingeleid op apparaten/terminals of met behulp van uitrusting waarop de uitgever noch rechtstreeks, noch uitsluitend controle heeft, mits de transactie niet wordt ingeleid op apparaten/terminals of met behulp van uitrusting waarvan het gebruik door de uitgever niet is toegestaan;
- b) voor transacties waarvoor de houder geen toestemming heeft verleend, alsmede voor elke aan de uitgever toe te rekenen fout of onregelmatigheid in het bijhouden van de rekening van de houder.

2. Onverminderd het bepaalde in lid 3, bestaat het bedrag van de in lid 1 bedoelde aansprakelijkheid uit:
 - a) het bedrag van de niet uitgevoerde of van de gebrekkig uitgevoerde transactie, vermeerderd met de eventuele rente op dat bedrag;
 - b) het bedrag dat nodig is om de houder weer in de positie te brengen waarin deze verkeerde alvorens de transactie waarvoor geen toestemming was gegeven, geschiedde.
3. Eventuele verdere financiële gevolgen en met name, die betreffende de omvang van de schade die dient te worden vergoed, zouden ten laste van de uitgever dienen te komen overeenkomstig het op de overeenkomst tussen uitgever en houder toepasselijke recht.
4. De uitgever zou jegens de houder van een elektronisch-geldinstrument aansprakelijk dienen te zijn voor de verloren waarde die op het instrument was opgeslagen en voor de gebrekkige uitvoering van de transacties van de houder, indien het verlies of de gebrekkige uitvoering is toe te schrijven aan het ondeugdelijk functioneren van het instrument, van de apparaten/terminal of van enige andere uitrusting waarvan het gebruik is toegestaan, mits de ondeugdelijke functionering niet door de houder opzettelijk of in strijd met artikel 3, lid 3, onder a), werd veroorzaakt.

AFDELING IV

KENNISGEVING, GESCHILLENREGELING EN SLOTBEPALING

Artikel 9

Kennisgeving

1. De uitgever (of de door deze gespecificeerde instelling) zou middelen dienen te verschaffen die het de houder toelaten dag en nacht kennis te geven van verlies of diefstal van diens elektronisch betaalinstrument.
2. Zelfs indien de houder onzorgvuldig of frauduleus heeft gehandeld, zou op de uitgever (of de door deze gespecificeerde instelling), zodra deze laatste de kennisgeving heeft ontvangen, de verplichting dienen te rusten alle redelijke maatregelen te nemen om aan elk verder gebruik van het elektronisch betaalinstrument een einde te stellen.

Artikel 10

Geschillenregeling

De lidstaten worden uitgenodigd ervoor zorg te dragen dat voor de regeling van geschillen tussen houder en uitgever adequate en doeltreffende middelen beschikbaar zijn.

Artikel 11

Slotbepaling

De lidstaten worden uitgenodigd de nodige maatregelen te nemen, opdat uiterlijk op 31 december 1998 de uitgevers van elektronische betaalinstrumenten hun bedrijf voeren overeenkomstig de artikelen 1 tot en met 9.

Gedaan te Brussel, 30 juli 1997.

Voor de Commissie

Mario MONTI

Lid van de Commissie